

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 4, П'ЯТНИЦЯ, 28 СІЧНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 4, FRIDAY, JANUARY 28, 2022

\$2.00

Під ВР мітингували підприємці

Підприємці біля Верховної Ради України вимагають прийняття законопроектів для спрощеної системи оподаткування. (Фото: УНІАН)

КИЇВ. – Під будівлею Верховної Ради України 25 січня відбулася акція руху „SaveФОП“ під назвою „Влада, приймай, або йди геть!“. Учасники акції протестували проти тотальної фіскалізації. Між поліцейськими і учасниками акції відбулися сутички.

Мітингувальники, серед іншого, закликали депутатів ВР ухвалити законопроекти № 5866 та 5866-1, якими пропонується відновити право фізичної особи-підприємця (ФОП) першої-четвертої груп не застосовувати реєстратори розрахункових операцій (РРО – касові апарати)

щодо товарів та послуг, вартість однієї яких не перевищує однієї мінімальної заробітної плати.

Згідно з законодавством, із 2022 року майже усі ФОПи зобов'язані використовувати касові апарати. Зокрема, 1 січня 2022 року завершився термін відтермінування дії закону про обов'язкове застосування РРО для ФОП, які є платниками єдиного податку другої-четвертої груп. Його відтермінували у грудні 2020 року після акцій протестів підприємців, які скаржилися на неможливість

(Закінчення на стор. 11)

Відбулося термінове засідання РНБО

Під час засідання РНБО (Фото: Офіційний вебсайт Президента України)

Президент України Володимир Зеленський 24 січня скликав термінове засідання Ради національної безпеки та оборони України (РНБО).

На брифінгу після засідання, Секретар РНБО Олексій Данілов сказав, що розглянуто питання, перш за все пов'язаних із заходами забезпечення національної безпеки від внутрішніх і зовнішніх загроз.

Члени РНБО заслухали доповіді голови Держприкордонслужби Сергія Дейнеки, керівника військової розвідки Кирила Буданова, голови Служби зовнішньої розвідки Олександра Литвиненка, міністра оборони Олексія Резнікова, міністра закор-

донних справ Дмитра Кулеби, голови Служби безпеки України Івана Баканова, міністра внутрішніх справ Дениса Монастирського. Доповідь мали прем'єр-міністр Денис Шмигаль, міністер енергетики Герман Галущенко та міністер охорони здоров'я Віктор Ляшко. Крім того, на засіданні РНБО розглянули питання щодо нещодавніх кібератак на урядові сайти.

О. Данілов наголосив, що влада закликає українців зберігати спокій, адже в державі є система оповіщення, і, в разі загострення ситуації з

(Закінчення на стор. 5)

До України прибула третя партія військової допомоги США

КИЇВ. – 25 січня в аеропорт „Бориспіль“ прибув спеціальний рейс з вантажем сучасного обладнання і боеприпасами для підтримки Збройних Сил України з метою захисту суверенітету й територіальної цілісності України.

Раніше, вночі 22 січня, до аеропорту „Бориспіль“ прибула перша, а 23 січня – друга партія оборонної допомоги зі США у межах пакета на загальну суму 200 млн дол., затвердженого президентом Байденом у грудні 2021 року.

Рейс, що прибув 25 січня в Україну, по дорозі облетів повітряний простір Німеччини, що підтверджується сервісом Flightradar24. Маршрут американського борту був дуже подібним до того, яким минулого тижня летіли два літаки Великобританії, доставляючи зброю в Україну.

Те, що літаки Об'єднаного Королівства оминули Німеччину, викликало підозри, чи часом Німеччина не закривала свій повітряний простір, врахо-

(Закінчення на стор. 11)

На Бориспільському летовищі розвантажують військову допомогу США. (Скріншот відео Міноборони України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ ЗСУ збільшили на 11 тисяч осіб

КИЇВ. – Збройні сили України збільшено на 11 тисяч осіб, повідомив за підсумками засідання РНБО міністр оборони Олексій Резніков. З цих 11 тисяч, 10 тисяч – це сили територіальної оборони, одна тисяча – сили спеціальних операцій, які мають забезпечувати рух опору. Вже сформовано Командування сил тероборони та чотири регіональних управління – Схід, Захід, Південь і Північ. „На сьогодні всі прикордонні області, в яких розгортаються сили тероборони, вже сформовані на 70 відсотків, що дозволяє виконувати поставлені завдання командуванню ЗСУ”, – додав міністр оборони. Триває робота з органами місцевої влади для розгортання сил тероборони у режимі особливого періоду. Також обговорюється питання з командуванням тероборони щодо додаткового фінансування. (Укрінформ)

■ Мер Харкова: місто готове дати відсіч

ХАРКІВ. – Місто було і буде українським, жителі готові захищати його від будь-яких загарбників. На цьому наголосив Харківський міський голова Ігор Терехов у зверненні до мешканців міста, розміщеному 21 січня на сайті міськради. Він також запевнив усіх харків'ян, що „місто готове дати тверду відсіч потенційному загарбникові, всі сили та засоби для того, щоб відстояти Харків, у нас є”. Він висловив думку, що приводів для занепокоєння немає, і Харків і надалі успішно розвиватиметься під мирним небом. Мешканці Харкова „є громадянами єдиної та неподільної України. І будь-хто, хто посягне захопити Харків, повинен розуміти – на захист свого улюбленого міста встануть не лише харків'яни, а й усі українці”, – підкреслив міський голова. Раніше про можливість захоплення українських територій під приводом „захисту” російськомовного населення, зокрема, Харкова, Президент України Володимир Зеленський сказав в інтерв'ю американському виданню The Washington Post. (Офіційний веб-сайт Харківської міськради)

■ На разі немає ударних угруповань

КИЇВ. – За даними розвідки, військові Російської Федерації не створили жодного ударного угруповання, що б свідчило про ймовірність наступу. Про це повідомив міністр оборони України Олексій Резніков в етері програми „Свобода слова” на телеканалі ICTV. „Станом на сьогодні, фактаж, який ми спостерігаємо за даними нашої розвідки, фактаж, який спостерігають розвідки наших країн-партнерів приблизно подібний на ту ж ситуацію, яка була весною минулого року перед Великоднем. Тому сьогодні, станом на цей момент, не створено жодного ударного угруповання збройними силами Російської Федерації, що б свідчило про те, що завтра вони підуть у наступ”, – сказав міністр оборони. Він додав, що українські військові прораховують різні сценарії щодо ймовірності наступу військ Російської Федерації для того, щоб знати, як діяти. Проте на даний час такої загрози немає і не потрібно сіяти паніку. (ICTV)

■ На „дистанційку” відправили 12 шкіл

КИЇВ. – Захворюваність серед київських школярів далека від критичних показників, тож столичні школи працюють наразі у звичайному режимі. „Водночас керівництво шкіл має приймати самостійне рішення щодо переведення на дистанційний режим навчання класи, її паралелі або всієї школи – виходячи з ситуації із захворюваністю саме в закладі освіти”, – сказав заступник голови Київміськдержадміністрації Валентин Мандриївський. Зараз спостерігається зростання захворюваності. Загалом станом на 24 січня, у 425 закладах загальної середньої освіти Києва на COVID-19 хворіє 2,238 учнів та 652 працівники. У зв'язку із захворюваністю на COVID-19 та необхідністю самоізоляції перейшли на дистанційний формат навчання всі учні 12 шкіл Києва. (Пресслужба КМДА)

Викликали посла Хорватії

У Міністерстві закордонних справ України викликали посла Хорватії в Україні Аніку Джаміч після скандальних висловлювань президента Хорватії Зорана Мілановича на адресу української держави. Послу донесли позицію, що такі заяви є категорично неприйнятними.

Як вказали в МЗС України, „твердження З.Мілановича про події Революції Гідності ображають пам'ять українців та іноземців, які віддали життя заради європейського майбутнього України. Виражене глибоке розчарування висловлюваннями президента Хорватії про членство України в НАТО та недоречність допомоги нашій державі на тлі російської агресії дисонує із загальнолюдськими цінностями, враховуючи гіркий досвід війни хорватського народу”. Заява хорватського президента є зневажливою та дивує своєю невдячністю після допомоги, яку Україна та українці надавали Хорватії під час її боротьби за незалежність, а також у боротьбі з руйнівними пожежами минулого року. „Але ми впевнені, що ця невдячність є його особистою рисою і не поширюється на хорватський народ, з яким нас поєднує дружба та взаємна повага”.

У Міністерстві закордонних справ зазначили, що заяви З.Мілановича ретранслюють нарративи

російської пропаганди, не відповідають послідовній офіційній позиції Хорватії на підтримку суверенітету та територіальної цілісності України, завдають шкоди двостороннім відносинам, а також підривають єдність ЄС та НАТО в умовах нинішніх загроз безпеці в Європі. МЗС України вимагає публічного спростування цих образливих заяв президента Хорватії та їх неповторення у майбутньому.

У МЗС додали, що Україна високо цінує дружні та партнерські відносини з Хорватією, які успішно розвиваються між урядами двох держав, та розраховує на незмінну підтримку Хорватії, зокрема на шляху європейської та євроатлантичної інтеграції України.

* * *

Раніше, президент Хорватії в інтерв'ю dnevnik.hr заявив, що його країна не буде „пожежною” у конфлікті Росії проти України, що співпраця з ЄС „нічого не дала Україні”, пропонував не приймати Україну в НАТО, радив, щоб Хорватія дистанціювалася від конфлікту Росії та України. Говорячи про події 2013-2014 років, З.Міланович заявив, що в Україні „відбувся переворот”.

Пресслужба МЗС України

Канада надасть Україні кредит на 100 млн дол.

Для підтримки економіки України на тлі посилення російської агресії Канада виділить кредит в 120 млн канадських доларів (близько 100 млн дол. США). Канадський кредит буде використано для „підтримки економічної стійкості країни та реформ урядування”.

„Українці можуть завжди розраховувати на підтримку Канади. Працюючи разом, ми можемо зміцнити економіку та провести реформи урядування. Я схвалив цей кредит, аби підтримати спроможність України реагувати на потреби населення на тлі агресивних російських дій”, – сказав міністр міжнародного розвитку Канади Гарджит Саджан 21 січня в Оттаві.

Президент Володимир Зеленський привітав це рішення Канади. „Канада вкотре демонструє від-

даність духу особливого партнерства між нашими країнами”, – написав у Твітері Зеленський.

Канада також запропонувала виділити грант у 6 млн дол. для допомоги у належному використанні позики. „Канадські та українські посадовці вже зустрічаються для обговорення потенційних умов позики та часових рамок її використання”, – запевнили у Міністерстві міжнародного розвитку Канади.

Міністер закордонних справ Канади Мелані Жолі 17-18 січня перебувала з офіційною візитом в Україні, під час якого зустрілася із керівництвом держави та запевнила у непохитній канадській підтримці перед загрозою подальшої російської агресії.

Укрінформ, Урядовий Портал

Британія відправила в Україну 2,000 одиниць озброєння

Кількома рейсами на військових літаках Великої Британії доправили в Україну близько 2,000 протитанкових ракетних установок. Близько 30 бійців недавно сформованої британської армійської бригади спеціальних операцій прибули в Україну для підготовки українських військовослужбовців. Вони навчатимуть військових ЗСУ, як користуватися отриманою протитанковою зброєю. Вважається, що Велика Британія відправила Україні легку протитанкову зброю наступного

покоління (NLAW), яку його виробники описують як „першу в історії ракетну систему для одного солдата, яка швидко виводить з ладу будь-який основний бойовий танк всього одним пострілом, вражаючи його зверху”.

Рішення надати зброю, за словами міністра оборони Сполученого Королівства Бена Воллеса, було відповіддю на „дедалі більш загрозовий поведінку Росії”.

Sky News

США готують технологічні санкції проти Росії

Крім потенційних санкцій проти Москви, Сполучені Штати розглядають обмеження експорту високотехнологічної продукції для стратегічних галузей РФ, а також інтенсивно працюють над посиленням незалежності Європи від російського газу. Про це 25 січня під час телефонного брифінгу заявив високопоставлений представник адміністрації США.

„Це (обмеження експорту високих технологій – ред.) заподіє шкоди важливим для російського керівництва сферам”, – сказав чиновник. Він уточнив, що від цього постраждають насамперед галузі „штучного інтелекту, обчислювальних технологій, а також оборонного та аерокосмічного секторів”. За його словами, в Білому домі розглядають ці експортні обмеження в якості додаткових заходів економічного стримування Росії – крім фінансово-економічних санкцій, які будуть введені у разі вторгнення РФ в Україну.

Крім того, американський чиновник попередив, що Росія зазнає серйозних економічних наслідків, якщо спробує використати газ або нафту в якості зброї для тиску на Європу, враховуючи загострення навколо України. Він пояснив, що будь-які збої поставок енергоносіїв через територію України з російського боку можуть суттєво вплинути на ринок газу в Європі. У цьому контексті представник адміністрації зазначив, що США „взаємодіють із європейськими союзниками”, щоби скоординувати відповідь на цей виклик та мінімізувати наслідки.

Крім того, за його словами, Вашингтон веде регулярні переговори з міжнародними виробниками енергоресурсів щодо потенційного перенаправлення енергоносіїв у Європу, якщо виникне така необхідність у зв'язку з російською агресією в регіоні.

Укрінформ

Активісти вийшли під посольство Росії у Вашингтоні

Під час акції „Зупиніть Путіна зараз!“ під Посольством Росії у США (Фото: Ярослав Довгопол, Українформ)

ВАШІНГТОН. – Близько пів сотні українських активістів, громадських діячів та небайдужих громадян вийшли 25 січня до посольства Росії у США на акцію протесту під гаслом: „Зупиніть Путіна зараз! Скажіть „ні!“ російській війні в Україні“.

Активісти з плакатами, американськими й українськими прапорами вишуквалися обабіч дороги біля посольства РФ, на місці, яке з 2018 року називається Boris Nemtsov Plaza, – символічне ім'я для проведення акцій проти путінського режиму. Люди закликали не допустити нової війни в Європі та відвести російську військову навалу від кордонів України. Автомобілісти, які проїжджали повз, сигналізували на підтримку протестувальників.

„Ідея зробити протест цього тижня виникла у нас, тому що риторика (Росії – ред.) змінилася, особливо та риторика, яку Путін веде зараз з приводу військових дій в Україні“, – розповіла співорганізатор акції, представниця благодійної організації United Help Ukraine Марина Байдюк. Вона підкреслила, що зараз стурбованість з приводу можливого повномасштабного вторгнення, на жаль, посилюється. „Тому ми тут, перед російським посольством, аби сказати „ні“ – війні, сказати „ні“ – Путіну й показати, що ми підтримуємо Україну в цій дуже

складній ситуації“, – розповіла М.Байдюк.

На протест до російського диппредставництва вийшли не тільки члени громадських організацій, що активно діють у США, а й звичайні небайдужі люди, які також готові активно долучитися до протидії агресії РФ.

„Я не є членом якоїсь великої організації, я просто громадянин США, який має українське коріння, і якому не байдуже“, – зауважив у розмові інший співорганізатор акції Ярослав Гетьман. Він розповів, що майже місяць тому вирішив зібрати патріотів у соцмережі, аби продемонструвати підтримку Україні. Лише у Вашингтоні ідею підтримали десятки людей. Відтоді вже відбулося два протести, нинішня акція – третя впродовж останнього часу.

„Ми вже третій тиждень поспіль стоїмо разом, щоб показати свою позицію проти дій Росії, що Україна не є самотньою на тлі цієї агресії Путіна, що ми як народ – сильні, і що разом відстоюємо демократію, право людей обирати, як вони житимуть, і хто ними буде керувати“, – пояснив Ярослав Гетьман.

(Закінчення на стор. 8)

Санкції проти депутатів ОПЗЖ та екскрегіоналів

Міністерство фінансів США запровадило санкції проти чотирьох українських політиків – „підтримуваних Росією діячів, відповідальних за дестабілізуючу діяльність в Україні“.

Під санкції потрапили нинішні депутати від „Опозиційної платформи – За життя“ (ОПЗЖ) Тарас Козак та Олег Волошин, колишній депутат-регіонал Володимир Олійник та Володимир Сівкович, заступник секретаря РНБО за президента Януковича. Як йдеться у повідомленні Мінфіну США, ці санкції треба сприймати окремо від масштабних економічних санкцій проти Росії, які будуть запроваджені у разі її вторгнення в Україну.

Метою нинішніх санкцій є „влучити, підірвати та відкрити невпинні зусилля Росії з дестабілізації України“.

У Мінфіні США також вказали, що „російські розвідувальні служби, включно з ФСБ, залучають українців, які посідають впливові політичні посади, аби здобути доступ до секретної інформації, підірвати суверенітет України, а згодом використовують цих осіб для створення нестабільності як тла для потенційного російського вторгнення“.

У заяві Мінфіну США йдеться про те, що у 2020 році Кремль розпочав масштабну операцію, метою якої є деградація здатності України діяти незалежно, без втручання Росії. Одним із пунктів цього плану є залучення до виконання цього завдання проросійськи налаштованих політичних діячів. У центрі цих російських зусиль опинилися Т.Козак та О. Волошин – два члени українського парламенту від очолюваної Віктором Медведчуком проросійської політичної сили. Сам він також перебуває під американськими санкціями, але досі зберігає тісні зв'язки із Кремлем. Проти В. Медведчука

також порушена карна справа в Україні, – йому інкримінують держзраду.

Т. Козак контролює низку телеканалів в Україні, на яких поширюється дезінформація про найближче оточення президента Зеленського.

Що ж стосується претензій до О. Волошина, то тут мова йде про його співпрацю із Константином Кілімником, „росіянином, який має тісні зв'язки із російськими спецслужбами“, і який також вже перебуває під санкціями уряду США за намагання впливати на вибори 2020 року в інтересах Росії.

В.Олійник – колишній український політик, який втік до Росії і нині живе у Москві, має цілу „історію підтримки Росії“. У 2021 році В.Олійник „працював під керівництвом ФСБ над збиранням інформації про об'єкти критичної інфраструктури в Україні“. Зважаючи на останні та минулі кібератаки на український уряд та критичну інфраструктуру, цій діяльності надається особливо важливе значення.

У повідомленні Мінфіну США згадується також і про вплив Росії на українську газову інфраструктуру та постачання газу до Європи.

В.Сівкович є колишнім (за часів президентства Віктора Януковича) заступником голови РНБО України. За даними США, у 2021 він працював із „мережею російської розвідки“ над операцією з просування ідеї офіційної відмови України від Криму в обмін на відведення проросійських сил з Донбасу. До В.Сівковича є й претензії і щодо його діяльності проти США у 2019-2020 роках.

Щодо усіх чотирьох санкцій передбачають замороження будь-яких активів чи часток в активах у США та на територіях, контрольованих США.

BBC News Україна

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Зареєструвалися на пробне ЗНО

КИЇВ. – На пробне зовнішнє незалежне оцінювання (ЗНО) зареєструвалися 131,103 особи (здійснили оплату послуг із проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання), які замовили понад 196,833 тестувань. Найбільше учасники пробного ЗНО замовили тестувань з української мови та літератури – 96,362 (оплатили 69,726 тестувань), з математики 6,026 (оплатили 44,059), англійської мови – 39,230 (оплатили 29,742). Реєстрація на пробне ЗНО тривала з 5 по 22 січня 2022 року. Пробні тестування відбудуться 19 березня з української мови, української мови і літератури, 26 березня – з історії України, математики, математики (завдання рівня стандарту), біології, географії, фізики, хімії, іноземних мов. (Український центр оцінювання якості освіти)

■ Панахида за загиблими „кіборгами“

КИЇВ. – Михайлівському Золотоверхому собору 21 січня відбулася панахида за загиблими українськими захисниками Донецького аеропорту. Сім років тому завершилася 242-денна оборона цього стратегічного об'єкта. За стійкість, безстрашність і непереможність українських захисників ДАПу назвали „кіборгами“. (Українформ)

■ Українці відзначили Водохреще

КИЇВ. – Традиційними зануреннями у крижану воду відзначили українці останнє з циклу різдвяних свят – Водохреще. Колективне пірнання на свято Богоявлення фактично з'явилося у другій половині 1990-их. Тобто цей звичай в Україні має новітнє, а не старовинне походження. Церква не забороняє його, але закликає бути обачними із власним здоров'ям. (ТСН)

■ Впав хрест з одного з куполів Софійського собору

КИЇВ. – Уночі 14 січня унаслідок сильних поривів вітру із одного з куполів Софійського собору впав хрест. Як повідомили у „Софії Київській“, востаннє хрести замінювали до Московської Олімпіади – у 1978-1979 роках. Радянські реставратори огорнули чорний метал основи хрестів міддю, що спровокувало руйнування. У заповіднику зазначили, що наразі хрест направлено на експертизу, і найближчим часом на місці зруйнованого встановлять новий. А всі інші хрести на банях собору буде додатково обстежено для уникнення таких ситуацій. (ТСН)

■ Провели унікальну операцію

Львів. – У Львівській дитячій лікарні Першого територіального медичного об'єднання Львова провели унікальну в Україні операцію з пересадки частини печінки від посмертного донора однорічному хлопчикові. Операція була надскладною і тривала майже 12 годин. Дитина перебувала в лікарні ще з тримісячного віку, коли була діагностована вроджена вада розвитку – біліарна атрезія. Єдиним шансом врятувати життя хлопчику була трансплантація печінки. Донором став 44-річний чоловік, у мозку якого розірвалася аневризма. (Zaxid.net)

■ Оновили шкільне меню

КИЇВ. – Від 1 січня заклади загальної середньої освіти перейшли на оновлене шкільне меню, впровадження якого розпочалося від 1 вересня 2021 року. Новими нормами обмежена кількість солі та цукру, жирів рослинного і тваринного походження, а також соків. До нових норм не включено ковбасні вироби, сосиски, рибні, м'ясні та плодоовочеві консерви, кондитерські вироби, оскільки ці продукти мають високий вміст солі, цукру, а деякі з них – консерванти та трансжирні кислоти, що суперечить принципам здорового харчування. Також зменшено норми споживання хліба та картоплі, збільшена кількість споживання молока та кисломолочних продуктів, м'яса, риби, круп і бобових. Збільшені норми щодо рослинного та вершкового масла, розширена варіація використання продуктів під час складання меню. (Українформ)

АМЕРИКА | СВІТ

■ США не вишлють війська в Україну

ВАШІНГТОН. – Президент Джо Байден заявив репортерам 25 січня, що „ми не маємо жодного наміру висилати американські війська чи війська НАТО в Україну“. Він сказав, що перестеріг російського президента Володимира Путіна, що будуть „тяжкі наслідки“, якщо він вторгнеться в Україну. Дж. Байден додав, що США мають „священний обов'язок допомогти союзникам НАТО, якщо В. Путін далі нарощуватиме війська. Секретар оборони США Лойд Остін підніс до „високої готовності“ статус 8,500 американських вояків для можливого розташування в Східній Європі. („www.yahoo.com“)

■ Британія готова підсилити НАТО

ЛОНДОН. – Британія готова розгорнути війська для захисту своїх союзників з НАТО, якщо Росія вторгнеться в Україну, заявив прем'єр Борис Джонсон 25 січня. Він також попередив, що президент Володимир Путін зіткнеться із жорстоким опором з боку України, і „багато синів російських матерів не повернуться додому“. Британія та її союзники також швидко та „в унісон“ відреагують на вторгнення суворими економічними санкціями, додав він. За його словами, він та провідники США, Франції, Німеччини, Італії, Польщі та ЕС домовилися що запровадять „скоординовані та суворі економічні санкції“. І вони будуть „більш важкими, ніж все, що ми робили раніше проти Росії“. „Ми вже розсекретили переконливі дані розвідки, викривши намір Росії встановити маріонетковий режим в Україні. І ми надалі будемо розкривати будь-яке використання Росією кібератак, операцій під фальшивим прапором та дезінформації“, – додав Б. Джонсон. Близько половини співробітників, які працюють у посольстві Британії в Києві, мають повернутися до Британії, але посольство залишиться відкритим. („BBC“)

■ Папа: День молитви за мир в Україні

ВАТИКАН. – Папа Франциск висловив стурбованість з приводу подій, що відбуваються навколо України. З огляду на це, він проголосив 26 січня Днем молитви за мир в Україні. „З тривогою слідкую за зростанням напруженості, що загрожує завдати нового удару по миру в Україні та підважує безпеку на всьому європейському континенті, що має ще ширші наслідки“, – сказав Франциск у неділю, 23 січня, після молитви „Ангел Господній“. „Звертаюся з палким закликом до всіх людей доброї волі підносити молитви до Всемогутнього Бога, щоб кожна політична дія та ініціатива більше служила загальнолюдському братерству, а не частковим інтересам. Той, хто переслідує власні цілі, завдаючи шкоди іншим, зневажає власне покликання людини, бо всі ми створені братами й сестрами. Тому, зі стурбованістю, з огляду на існуюче напруження, пропоную, щоб наступна середа, 26 січня, була Днем молитви за мир“, – наголосив папа. („Релігійно-Інформаційна Служба України“)

■ Тойота є найбільшим продавцем авт

ДІТРОЙТ. – Японська компанія Тойота продала в 2021 році найбільше авт у США, ніж інші компанії. Це вперше від 1931 року, що компанія Дженерал Моторс не є на першому місці. Тойота продала 2.3 млн автомобілів і вантажних авт, а Дженерал Моторс звітувала 4 січня, що продала 2.2 млн. („CNBC“)

■ Американцям не радять їхати до Канади

АТЛАНТА. – Центри для контролю хвороб (CDC) не радять американцям подорожувати по Канаді. Про це агенція написала 11 січня, кажучи, що Канада має „дуже високий“ рівень передачі коронавірусу. Навіть подорожні, які є повністю вакциновані, можуть заразитися і розносити різні варіанти вірусу. Від серпня 2021 року Канада дозволяє вакцинованим американським туристам відвідувати країну, якщо вони мають доказ негативного тесту на коронавірус, взятого до 72 годин перед в'їздом. США відкрили свій кордон з Канадою 8 листопада 2021 року. У Канаді міжнародні подорожні, які відлітають до США, мусять здати тест на коронавірус не раніше одного дня перед відлетом. („www.yahoo.com“)

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ: 1932-1933

„Неначе люди подуріли...“

Хто проти встановлення всіх імен невинно убієнних Голодомором-геноцидом у 1932–1933 роки?

Володимир Сергійчук

У серпні 1918 року Повноважний представник Вірменської Республіки в Берліні А. Огандженян повідомляв Уряд Української Держави про те, що з 1915 року на теренах Османської імперії „знищено до мільйона вірменського населення“. Нині вірменські дослідники вказують на цифру втрат у півтора мільйона осіб. І ніхто не заперечує їхнього права підраховувати жертви своєї нації. Як і євреям, котрі доводять сьогодні світові, що їхні жертви під час Голокосту – 6 мільйонів.

А от ми чомусь маємо прислуховуватися до якихось „закордонних авторитетів“, котрі нібито краще, ніж ми, знають, як треба рахувати втрати від Голодомору-геноциду 1932-1933 років, хоч вони ніколи не працювали в наших архівах, а лише послуговувалися тими цифрами втрат, які дозволив використовувати ще советський уряд. Ну хіба що дещо оновленими до 3,9 мільйона – з огляду на придумані в кабінетах американським професором Олегом Воловиною формули, які він привіз до України разом з закордонними грантами на апробацію наших науковців.

Саме такий висновок напрошується після ознайомлення з текстом „Відкритого листа науковців та громадськості щодо фальсифікацій у сфері дослідження та поширення інформації про Голодомор – геноцид Українського народу“, серед підписантів якого фактично немає фахівців з підрахунку жертв цієї страшної трагедії.

І ось ці „авторитети“ доносять свою „фахову думку“ до всіх вищих посадових осіб у державі, яка за 30 років незалежності не спромоглася дослідити хоча б одне масове поховання 1933 року біля залізничних станцій, річкових портів чи прохідних великих заводів, де просто засипали землею померлих від Голодомору-геноциду. Їх, ніде не зареєстрованих у таблицях смертей, не тільки не провели тоді по-людськи в засвіти, а й досі знущуються над їхньою пам'яттю, бо нібито наші академічні демографи вже всіх порахували.

Очолює ж цей перелік професор Станіслав Кульчицький, який підписує різні інсинуації щодо висвітлення Голодомору-геноциду ще з 1988 року. Це він тоді протестував проти засідання в Нью-Йорку Міжнародної комісії юристів на чолі зі шведським науковцем Джекобом Сундбергом, заявляючи, нібито її дії „несумісні з принципами об'єктивного дослідження і навряд чи можуть прояснити істину“, бо, мовляв, голод не може „розглядатися як результат умисних дій радянської держави, спрямованих на фізичне знищення селянства“. Особливо ж професор Кульчицький заперечував звинувачення Комісії, що „голод 1932-1933 років є свідомо антиукраїнською акцією“.

Другою в списку значиться наступниця професора Кульчицького на посаді завідувача відділом в Інституті історії України, член-кореспондент НАНУ Лариса Якубова, а на третє місце таки пробився Вахтанг Кіпіані, журналіст, історик, головний редактор видання „Історична правда“, на сайті якої й організовано збір підписів. Він відсутній на четверту сходинку вихованку С. Кульчицького Людмилу Гриневич, докторку історичних наук, провідну наукову співробітницю Інституту історії України й директорку Українського науково-дослідного та освітнього центру вивчення Голодомору (HREC in Ukraine). А замикає першу п'ятірку заступник директора Інституту історії України Геннадій Боряк, член-кореспондент НАН України.

Мушу визнати, що мені невідомі методики підрахунку жертв Голодомору-геноциду останніх чотирьох підписантів, а та демографічна, яку підтримує професор Кульчицький, Генеральною Прокуратурою України у вересні 2009 року була визнана неповною, відтак слідству було доручено „призначити комплексну судову експертизу, на

вирішення якої поставити коло питань щодо кількості населення до і після Голодомору...“. На жаль, її здійснення розпочалося лише 4 грудня 2019 року, коли Служба безпеки України відкрила провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ст. 442 Кримінального кодексу України.

І саме висновки цієї комплексної історико-криміналістичної експертизи, оприлюднені в матеріалах досудових розслідувань, викликали величезний спротив тих демографів і прихильних до їхньої методики розрахунків окремих істориків. Насамперед, ця група організувала 18 листопада в Укрінформі майже 7-годинний своєрідний марафон, який відкрив голова Українського інституту національної пам'яті Антон Дробович. Там говорили про все. Наприклад, багато часу присвятили п'єсі О. Корнійчука „В степах України“, яка не має жодного стосунку до трагедії Голодомору-геноциду, показували у прямому етері пам'ятники терористам, які ставлять в ОРДЛО – і це тоді, коли у нас точиться війна в Донбасі! Але зібрана там публіка не протестувала, оскільки ніхто з виступаючих не мав конкретних фактів, щоб спростувати висновок експертизи про втрати 9.1 мільйона осіб в УСРР і 1,4 мільйона українців поза її межами.

Після цього група розпочала активну пропагандистську атаку через засоби масової інформації. Багато з останніх, як не дивно, надавали їй етер чи сторінки, не транслюючи іншого погляду. Особливо відзначився ще один вихованець С. Кульчицького – кандидат історичних наук Геннадій Єфіменко, котрий постійно повторював, що він – не фахівець з підрахунку втрат, але його критику згаданої експертизи продовжували поширювати.

Конфуз трапився з ним у прямому етері радіо „Культура“ 28 листопада, де вже був опонент. І пан Єфіменко не зміг пояснити розрахунки наших академічних демографів, які ствердили в своєму прес-релізі, що втрати немовлят, тобто однієї вікової групи до одного року, становлять 700 тис., а 14 наступних дитячих – тільки 1 млн. осіб.

Усвідомивши, що цей прокол повністю руйнує вибудовану архітектоніку сфальсифікованої цифри в 3.9 мільйона всіх жертв, вказана група не побачила іншого виходу, як відволікти увагу від нього галасливою кампанією проти опублікованої експертизи. На допомогу одразу ж прийшла „Історична правда“, для якої член правління Національного українського молодіжного об'єднання Олег Слабоспицький розпочав рекрутувати підписантів.

У числі перших виявилися й львів'яни. Особливо ж стурбувалися збільшенням цифри втрат від Голодомору-геноциду в Центрі визвольного руху й Національному музеї жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“, а також в Українському католицькому університеті – Ярослав Грицак, який занедбав діяльність українсько-німецької комісії щодо донесення правди про Голодомор-геноцид до депутатів німецького Бундестагу, і директор Інституту історії церкви Олег Турій, котрий не заперечував моєї компетентності, коли я першим друкував сотні документів з минулого УГКЦ, тобто виконував роботу за нього.

Та, зрештою, я цим двом викладачам УКУ не дивуюся, як і деяким іншим науковцям з академічних інститутів Львова й тамтешнього національного університету імені Івана Франка. Мене вразило те, що підпис проти намагання встановити всі імена полеглих від голодної смерті, а не тільки 3.9 мільйона жертв, поставила онука видатного історика, професора Львівського університету імені Івана Франка Ярослава Кіся, співробітниця Інституту народознавства НАНУ Оксана Кісь. Постійно переслідуваний комуністичною владою її дідусь у 1982 році, коли наукові дослідження

Слідство знайшло свідків кульових поранень Нігояна, Жизневського і Сеника

У рамках розслідування епізодів вбивств учасників Революції Гідності Михайла Жизневського, Сергія Нігояна і Романа Сеника було призначено понад 45 судово-балістичних, судово-медичних, медико-криміналістичних, комплексних судово-медичних та судово-балістичних експертиз, а також проведено понад 30 обшуків.

Про це 21 січня повідомив начальник відділу управління у справах Майдану Державного бюро розслідувань Віталій Музика.

Він зазначив, що одним із найбільш проблемних питань є встановлення осіб, причетних до вбивства учасників Революції Гідності С. Нігояна, М. Жизневського, які загинули 22 січня 2014 року, та Р. Сеника, який того дня отримав поранення і через кілька днів помер. Проблема у розслідуванні та розкритті цих вбивств пов'язана, зокрема, і з низкою судових експертиз, які мали розбіжності між собою.

„Виходячи з цього, у кримінальному провадженні було призначено низку додаткових експертиз, які наразі тривають... Крім того, встановлені особи, які безпосередньо були свідками спричинення вогнепальних кульових поранень і Нігояну, і Жизневському, і Сенику“, – сказав В.Музика.

Основна версія, яка відпрацьовується у ході досудового розслідування у цьому провадженні, –

Віталій Музика

це вчинення вбивства С.Нігояна, Р.Сеника і М. Жизневського працівниками правоохоронних органів.

Раніше до цього висновку слідство дійшло, виходячи з того, що Р. Сеник і М. Жизневський були вбиті тоді, коли вони перебували на вулиці Грушевського у Києві, і вбивство скоєно із помпових рушниць типу Форт-500, які саме і перебували

(Закінчення на стор. 13)

Відбулося термінове засідання...

(Закінчення зі стор. 1)

боку РФ, людей про це повідомлять.

„Підсумком саме цього засідання є не гучні рішення для медійного простору, а важливі висновки для суспільства і громадян. Вони звучать просто: все під контролею, причин для паніки немає. Першим питанням засідання, звісно, була ситуація на сході України“, – зазначив Президент України Володимир Зеленський у відеозверненні за результатами засідання РНБО.

Міністр оборони О.Резніков доповів щодо впровадження закону про основи національного спротиву, який набув чинності 1 січня 2022 року. Згідно з документом відбувається формування першої черги сил територіальної оборони в умовах мирного часу.

Згідно з приписами закону, чисельність ЗСУ збільшена на 11 тисяч.

За словами Прем'єр-міністра Д.Шмигала, на сьогодні міжнародні резерви України становлять понад 30 млрд дол., що дає змогу Національному банку забезпечувати стабільність валютного курсу. Доходи загального фонду держбюджету за 2021 рік зросли на 206.5 млрд грн. Нині на єдиному казначейському рахунку України загалом понад 55 млрд грн. До вересня поточного року очікується помірне навантаження на бюджет України щодо зовнішніх виплат.

Д.Шмигаль також нагадав, що ухвалено рішення про надання нашій країні спеціальної макрофінансової допомоги ЄС у розмірі 1.2 млрд євро. У лютому очікується перегляд чинної програми співпраці України з Міжнародним валютним фондом. Держава виконує свої соціальні зобов'язання та підвищує стандарти забезпечення громадян. У січні поточного року, як це передбачено указом Президента, всі лікарі отримають зарплату не менше 20 тис. грн, а медсестри – не менше 13.5 тис. грн. Також із січня підвищені стипендії для студентів до 2 тис. грн, з лютого на 10% зростуть зарплати для працівників у структурах Міністерства внутрішніх справ України, а з березня – пенсії.

Ще одним важливим питанням порядку денного засідання Ради нацбезпеки і оборони була енергетична безпека країни. „Можемо констатувати, що спокійно пройдемо весь цей опалювальний сезон. Газу в підземних сховищах достатньо, запасів вугілля – достатньо, на електростанціях і в портах вони перевищили вже 1 мільйон тонн. Щодня завдяки ритмічним поставкам, зокрема залізницею та морем, вони зростають,“ – наголосив Президент України.

Як пояснив заступник керівника Офісу Глави держави Ростислав Шурма, за останні два місяці запаси вугілля на складах України збільшились утричі й на сьогодні становлять понад 800 тис. тонн, ще близько 280 тис. тонн вугілля перебуває в портах. За його словами, налагоджені системні поставки внутрішнього та імпортного вугілля.

Також нині стабільно працює 14 з 15 блоків АЕС із навантаженням близько 12,4 ГВт, ще один атомний блок може бути підключений протягом 10 днів залежно від температурного режиму.

„Жодного відключення через відсутність електроенергії в системі чи дефіцит електроенергії не було й не планується у найближчому році“, – наголосив Р.Шурма.

За його словами, запас газу в підземних сховищах становить майже 12 млрд куб. м, і, враховуючи динаміку споживання, наявних обсягів достатньо для сталого проходження опалювального сезону.

Зі свого боку міністр охорони здоров'я Віктор Ляшко розповів, що до закладів охорони здоров'я України вже доставлено 20 тис. флаконів препарату ремдесивір, який призначений для лікування від коронавірусу. Також на цьому тижні очікується реєстрація препарату молнупіравір, який є противірусним засобом прямої дії проти COVID-19 і запобігає переходу хвороби у більш важкий стан. В.Ляшко сподівається, що протягом семи-десяти днів стане можливою поставка препарату у Україну й постачання його медзакладам.

Міністр також повідомив, що сьогодні в Україні – близько 10 млн доз вакцини проти коронавірусу, а на 2022 рік заплановано постачання 42 млн доз вакцини залежно від потреби.

На засіданні РНБО було заслухано доповідь голови Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації Юрія Щиголя про ситуацію, пов'язану з кібератакою на інтернет-ресурси органів державної влади, яка сталася 13-14 січня. З метою покращення кібербезпеки держави ухвалено рішення щодо невідкладного внесення змін до законодавства з метою розкриття кібервразливостей органів державної влади. Також в органах державної влади та на об'єктах критичної інфраструктури будуть запроваджені посади офіцерів з кіберзахисту, які будуть підпорядковані Держслужбі спецзв'язку та захисту інформації. Крім того, планують створити інструменти фінансового стимулювання державних органів, що виконують завдання з адміністрування ІТ-систем, посилити відповідальність посадових осіб за невиконання умов кіберзахисту в органах державної влади та на об'єктах критичної інфраструктури тощо.

Укрінформ, BBC News Україна

АМЕРИКА | СВІТ

■ Болгарія відповіла Росії

СОФІЯ. – Болгарський прем'єр Кирил Петков заявив 21 січня, що його країна сама вирішує питання власної безпеки у координації з союзниками по НАТО. Таким чином він відреагував на вимогу Росії щодо виведення військ НАТО з Болгарії і Румунії. „Болгарія – суверенна країна, яка давно зробила свій вибір, ставши членом НАТО. Таким чином, ми самі вирішуємо організувати оборону нашої країни у координації з нашими партнерами“, – сказав К. Петков парламенту. Держави НАТО на засіданні 12 січня в Брюсселі відмовили Росії у задоволенні її вимог, які стосуються нерозширення НАТО та присутності військ альянсу на його східному фланзі. („Українська правда“)

■ Міністри відвідають східну Україну

ПРАГА. – Міністр закордонних справ Чехії Ян Липавський прибуде в Україну 7-8 лютого, щоб висловити свою підтримку країні. Він це заявив 25 січня, кажучи, що не втрачає надії на дипломатичне вирішення кризи. „Однак, це не вдається, й Росія надалі розширює дії. Відповідь повинна бути швидкою і сильною“, – сказав він. До Праги чеський міністр прибуде з Братіслави, де до нього приєднаються словацький колега міністр закордонних справ Словаччини Іван Корчок та австрійський Александер Шалленберґ. Разом з українським міністром Дмитром Кулебою чеський, словацький та австрійський політики планують відвідати східні регіони України. Я. Липавський підтвердив плян безкоштовної передачі Україні амуніції: „Це частина міжнародних зусиль, як відрадити Російську Федерацію від задуманої агресії“. („Радіо Свобода“)

■ Статистика про кабельні телеканали

НЮ-ЙОРК. – Компанія „Nielsen Media Research“, що обраховує, яка кількість осіб користується різними засобами масової комунікації, встановила, що протягом 2021 року кабельний телеканал новин „Fox News“ – вже шостий рік поспіль – є найпопулярнішим кабельним телеканалом новин у США. Кожного дня пересічно 1.3 млн осіб включали його, а ліберальні телеканали „CNN“ і „MSNBC“ мали 787 тис. і 919 тис. переглядів, відповідно. Хоч „Fox News“ не приховує свого прихильного ставлення до консервативних політиків, але опитування вказують, що його глядачі вмюють розрізнити „конкретні“ новини від політичних опіній. Цікаво, що 28 відс. глядачів „Fox News“ називають себе лібералами, а серед глядачів „CNN“ і „MSNBC“ ці цифри є 29 відс. і 43 відс., відповідно. Також популярним є телеканал „Fox Weather“, який передає метеорологічні інформації та прогнози погоди. („Forbes“)

■ Уряд платить за похорони від коронавірусу

ВАШІНґТОН. – Федеральній агенція для надзвичайних ситуацій (ФЕМА) виплатила майже 1.5 млрд дол. для приблизно 226 тис. осіб, щоб покрити кошти похоронів осіб, які померли від коронавірусу. Про це агенція повідомила 6 грудня 2021 року. У США досі померло понад 800 тис. осіб на коронавірус, але багато родин не знають про цю можливість. Щоб отримати цю підтримку від держави, потрібно мати лише сертифікат смерті даної особи, де вказується, що причиною смерті був коронавірус, якщо смерть наступила після 20 січня 2020 року. Якщо така особа померла перед 17 травня 2020 року, треба мати теж підписану заяву судмедексперта або коронера. („Associated Press“)

■ Зросла кількість вбивств у США

АТЛАНТА. – Телеканал „CNN“ 4 січня оприлюднив статистику вбивств за 2021 рік у 40 найбільших містах США. Понад дві третини з них виявили зростання кількості вбивств в порівнянні з 2020 роком. У десятих містах, кількість вбивств за 2021 рік була більшою, ніж за який небудь попередній рік; це були: Філядельфія, Остін (Тексас), Колюмбус (Огайо), Індіанapolis, Портленд (Орегон), Мемфіс (Тенесі), Люїсвил (Кентакі), Мілвакі, Албикеркі (Нью-Мексико), і Тусон (Арізона). У Чикаго було 797 вбивств – найбільше від 1996 року. У Нью-Йорку було 484 вбивств, на 4 відс. більше, ніж попереднього року. („CNN“, „NBC News“)

Є ще порох у порохівницях!

Вже вкотре зима для українців приносить з собою соборний жар сердець, що палахкотять вірною любов'ю до України і жертвовою готовністю захищати її свободу та незалежність. Цим спалахом патріотизму і вогненним почуттям справедливості увійде в історію і нинішній січень. Прекрасне свято Богоявлення, знане в народі як Водохрище, збіглося з масовою акцією національно свідомої і громадсько активної частини українського суспільства – воно виступило в Києві на захист Петра Порошенка, якого влада заповзялася кинути за ґрати, висунувши проти п'ятого президента України абсурдне звинувачення „в державній зраді“. Проти президента, за п'ятирічну каденцію котрого Українська держава до невпізнання зміцнила українське військо й надійною зробила обороноздатність країни, досягнула Угоди про асоціацію з Європейським союзом та безвізовий режим; проти президента, за якого Українська Православна Церква вивільнилася з-під кількосторічної церковної неволи; проти президента, діяльність якого дозволила Україні стати у значно більшій мірі українською державою.

Отож 19 січня біля Печерського суду в столиці зібралися представники політичних організацій та громадських рухів з усієї України – щонайменше 25-30 тисяч осіб. Швидше за все, були там і замасковані „тітушки“, але на провокацію не відважилися, бо протест відзначався надзвичайною дисциплінованістю і єдністю. На імпровізованій сцені відбулися десятки проникливих промов про небезпеку беззаконня „зеленої“ влади. Тим часом в самому суді адвокати розбили в пух і прах абсолютно безпідставні „докази“ прокурорів, так що суддя відмовився оголошувати Порошенкова заповіжні засіб.

Відтак колона спокійно, у вищій мірі організовано рушила на Банкову вулицю, до Офісу президента, тримаючи перед собою на всю вуличну широчінь це попереджувальне гасло: „Не грайте з Порохом!“.

Фотографії з цим гаслом обійшли перші сторінки всіх найбільших світових видань – від „New York Times“ до китайської „Женьмінь Жібао“, етери всіх телекомпаній – від „CNN“ до арабської „Аль Джазіри“.

Певна річ, владу змусила до відступу ще й та важлива обставина, що саме того дня в українській столиці перебувала делегація американських сенаторів і також Державний секретар США Ентоні Блінкен. Високі гості з держави-стратегічного партнера не могли не приїхати у цей вкрай напружений час, коли путінська Москва з кожним днем, з кожною годиною вдається до все небезпечнішого шантажування України.

Тим часом президент Зеленський, на подив України і всього прихильного до України світу, того таки дня, 19 січня, оприлюднив відеозвернення, в якому намагався переконати, що все буде добре й гарно і що „незабаром прийде весна, травень, День перемоги, буде-мо смажити шашлики“.

Направду було б чудово – порадіти мирній весні. Але чому Зеленський не бачить того, що бачать усі – що Путін метою свого життя визначив знищення незалежної Української держави?

Відповідь напрошується одна-єдина: Зеленський, будучи вкрай недосвідченим політиком і вкрай наївною людиною, покладається на здійснення так званих Мінських домовленостей – в путінському варіанті. А це значить, що Україну Москва хоче прилучити до вже окупованого Донбасу і таким чином „мирно“ її знищити.

Очевидно, наміром Зеленського і його вже майже відверто пропутінського оточення було ухвалення тих зловісних домовленостей у Верховній Раді. І саме для цього належало обезголовити парламентську опозицію, кинувши за ґрати провідника „Європейської солідарності“ Петра Порошенка.

Недозрілі, справді зелені за політичною і чисто людською якістю „слуги народу“ неспроможні зрозуміти, що не для того українці виходили на Майдан вже тричі, не для того восьмий рік самовіддані сини і доньки українського народу воюють за Україну на Донбасі, не для того Україна шанує вічну пам'ять Небесної Сотні, аби сьогодні капітулювати перед кремлівським україноненависником.

АКЦІЯ

Починаємо проєкт „Пам'ять“

2019 року у Львові („Свічадо“) видано ілюстрований довідник „Цвинтар Церкви-пам'ятника св. Андрія Первозваного у Савт Бавнд Бруку, Нью-Джерзі“, який упорядкував редактор „Свободи“ Левко Хмельковський. До книжки увійшли персоналії відомих осіб, про які вміщено інформації в енциклопедіях та інших довідниках.

Після появи цього довідника люди почали пропонувати його продовження, щоб у такий спосіб увічнити пам'ять інших людей, які покояться на цьому цвинтарі. Редакційна колегія „Свободи“ готова розпочати проєкт „Пам'ять“ з видан-

ня такого довідника. Для його приготування просимо надіслати до „Свободи“ електронною поштою: svoboda@svoboda-news.com або листом: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany NJ 07054 біографічні дані близьких вам осіб та їхні фотографії.

Упорядковуватиме книжку Л. Хмельковський, який приготує фотографії могил. Оплату видання ми плянемо здійснити за пожертви тих, хто надішле необхідні матеріали, але вартість книги ми визначимо після її остаточного приготування і обчислення кошторису у видавничстві.

ПОСТАТІ

Подружжя Ріпецьких залишило славу пам'ять

Модест і Марія Ріпецькі

Олександр Панченко

Дипломований лікар, видавець, вояк УПА 1944 року в Лемківському курені, організатор Українського Червоного Хреста в Тактичному відтинку „Лемко“, співорганізатор куреня „Рена“, курінний лікар, член надрайонного проводу ОУН на Українських землях, надрайонний керівник СБ Лемківщини (1945-1947) Модест („Горислав“) Ріпецький народився 27 грудня 1921 року у Львові в родині судді Теодозія Ріпецького та Кароліни (з дому Фріц).

Навчався у Рідній школі ім. Тараса Шевченка, а згодом у філії Академічної гімназії, у медичному інституті у Львові.

У 1944 році вступив до УПА під псевдом „Горислав“. До 1945 року був лікарем в курені УПА під коман-

дою Василя Мізерного („Рена“). Згодом став одним із організаторів вишкільного табору у Буковому Берді, був також учасником бойових дій відділу УПА біля села Лавочне, містечка Перегінськ, під Сторонньою на Дрогобищині, у Струбовиськах на Лемківщині. Певний час перебував у складі сотні Володимира Щигельського („Бурлаки“), згодом командував загоном УПА на східних теренах Рясівського воєводства. У вересні 1947 року з рейдуючими відділами пробився до Західньої Німеччини.

Про свою участь у боротьбі УПА д-р М. Ріпецький докладно написав у своєму спогаді „Санітарна служба в Лемківському курені УПА“, який був поміщений у томі 23 „Літопису

(Закінчення на стор. 12)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
☎ (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510 E-mail advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Імперіялістичні амбіції Росії

Евген Чолій

21 липня 2021 року Президент США Джо Байден і Канцлер Німеччини Ангела Меркель опублікували Спільну заяву США та Німеччини про підтримку України, європейську енергетичну безпеку та наші кліматичні цілі, у якій підкреслили домовленості, досягнуті між двома лідерами, щоб США відкликали свою опозицію щодо завершення газопроводу „Північний потік-2“.

На той час обґрунтуванням було те, що завершення газопроводу „Північний потік-2“ було неминучим, а зняття санкцій США, які бльокували цей дуже суперечливий кремлівський проєкт, не тільки значно покращить відносини між США та Німеччиною, але й розморозить холодні відносини між США і Росією.

Отримавши таку вигідну поступку від Заходу в той час, коли Росія ще окупує Крим та частини східної України, а також частини Грузії, спостерігач, не знайомий з викривленою ментальністю Кремля, який вважає такі поступки ознаками слабкості, які є готовими для подальшої експлуатації, зрозуміло, припустив би, що Кремль буде краще поводитися (принаймні на деякий час), якщо навіть і не зробить хоча б для вигляду поступки, щоб продемонструвати якусь форму взаємності у своїх міжнародних відносинах із Заходом.

Ця одностороння спроба зближення з боку Заходу бентежно нагадує спроби Заходу заспокоїти іншого войовничого диктатора 30 вересня 1938 року, коли Прем'єр-міністр Сполученого Королівства Невіл Чемберлен повернувся додому після підписання Мюнхенської угоди з Гітлером і заспокійливо заявив своєму народу: „Я вірю, що це – мир для нашого часу. Тепер я рекомендую вам піти додому і спокійно спати в своїх ліжках“.

1 вересня 1939 року Сполучене Королівство прокинулось від жахів

Другої світової війни, коли нацисти вторглися до Польщі, а через два дні, 3 вересня 1939 року, той самий Прем'єр-міністр Сполученого Королівства не мав іншого вибору, окрім як оголосити війну нацистській Німеччині.

Цього разу після липневої Спільної заяви державних лідерів США та Німеччини ми вже стали свідками розгортання тривожних подій: ціни на газ різко зросли в результаті маніпуляцій Росії для створення штучної кризи поставок газу, щоб тиснути на Європейський Союз та Німеччину для отримання швидкого нормативного погодження газопроводу „Північний потік-2“; Росія розмістила близько 100,000 військових у Криму та поблизу східного кордону України, погрожуючи подальшим російським військовим вторгненням в Україну; Росія організувала з Білоруссю кризу мігрантів на кордонах Білорусі з Польщею, Литвою та Латвією, щоб дестабілізувати Європейський Союз; Росія робить тиск на НАТО і США для повернення до „сфер впливу“ часів Холодної війни і запропонувала їм роз'єднуючі „безпекові“ угоди ялтинського зразку (ці проєкти „безпекових“ угод передбачають виведення військ і озброєнь НАТО з 14 із 30 держав-членів НАТО і зневажають його „політику відкритих дверей“, зокрема щодо України, з явним наміром дестабілізувати Захід, дискредитувати, а потім розформувати НАТО та відновити сферу впливу Росії на території держав колишнього Східного блоку).

Росія бажає, щоб НАТО та її держави-члени просто залишили свій східний фланг на тлі фарсового нарративу, який має на меті показати Росію жертвою, кордонам якої постійно загрожує розширення НАТО, тоді коли: європейські країни (які раніше перебували під радянською сферою

(Закінчення на стор. 13)

Німеччина щораз більше потурає агресорові

Аскольд С. Лозинський

Нещодавня поведінка Німеччини додає нового значення аксіомі про те, що політика – це мистецтво можливого, означаючи притягнення німців до спільноти цивілізованих націй. Але чи це можливе?

Спочатку німці змусили британців для перевезення зброї до України пролетіти над Данією, а не над Німеччиною, потім вони навмисне заборонили Естонії постачати Україні, я підозрюю, застарілу радянську зброю Німецької Демократичної Республіки. Політичне значення цих кроків викликає сумніви.

Аксіома є актуальною, оскільки президент Байден кілька місяців тому відмовився від певних санкцій щодо „Північного потоку-2“, які він намагався виправдати досить примітивно, „щоб заспокоїти німців“, які – після Росії – найбільше виграють від

NS2. Ангели Меркель вже не канцлер, але вона, здається, не забула, навіть якщо самі німці забудькуваті щодо наданої їм від американців послуги. Доброзичлива щодо Росії політика Німеччини не змінилася. Так було протягом 250 років, за винятком хіба чотирьох, коли конфлікт між їхніми імперськими прагненнями призвів до мільйонних жертв, багато з яких були зовсім невинними, бо не були пов'язані з жодною зі сторін.

Кілька днів тому я надіслав електронного листа Постійному представникові Німеччини при Організації Об'єднаних Націй, повідомивши їй, що ці докучливі американські українці розглядають можливість влаштувати протести біля її порогу на Першій авеню в Нью-Йорку, враховуючи, що Німеччина стоїть так близько до москалів, вона стала

(Закінчення на стор. 18)

Тарасова гора потребує книги

Маю від себе і своїх колег з Шевченківського національного заповідника „Тарасова гора“ у Каневі величезне прохання: чи не могли б читачі „Свободи“ до нашої наукової бібліотеки роздобути літератури, що видавалася в діяспорі, зокрема і шевченкознавчої? Це був би для нас посутній здобуток, зважаючи ще й

на те, що на наш заповідник література з держави не надходить. Добре, аби й іноземною мовою для нашого контексту. Наша адреса: Shevchenko National Reserve, Kaniv, Cherkasy Oblast, 19000 Ukraine.

Валентина Коваленко,
генеральний директор
Канів, Черкаська область

Нагодуємо голодних людей

У Радехові годують голодних людей.

Благодійна організація Благодійний фонд „Маглена“ ім. Володимира Великого розпочинає впроваджувати програму „Благодійна їдальня“. Її мета – безоплатне надання послуг із забезпечення повноцінним харчуванням осіб, які опинилися в складних життєвих обставинах. Споживачами благодійної програми є діти з кризових сімей, діти-сироти, самотні особи, люди з особливими потребами, самотні та багатодітні батьки, безхатьки, люди, які не в змозі вижити на мізерні доходи та інші. Їдальня розміщатиметься у Радехові Львівської області.

За нашими підрахунками послугами „Благодійної їдальні“ щодня будуть користуватися 30 та більше нужденних осіб (близько 10,000 обідів в рік). Послуги надаватимуться потребуючим категоріям людей сім днів на тиждень протягом року без вихідних. Для початку роботи програми нам необхідно підготувати відповідну інфраструктуру для приготування їжі. Вартість цього етапу складає 25 тис. дол. Таку суму дуже

важко зібрати в Україні.

Звертаємось до закордонних українців з проханням допомогти нам пожертвами для здійснення цієї суспільно-важливої справи.

Банківські реквізити програми „Благодійна їдальня“ для надання допомоги з-за кордону:

Company name: БФ МАГЛЕНА
IBAN Code: UA713052990000026002041020158 (у доларах США – USD)
IBAN Code: UA3630529900000026000011019920 (у євро – EUR)
Name of the bank: JSC CB „PRIVATBANK“, 1D HRUSHEVSKOHO STR., KYIV, 01001, UKRAINE

Bank SWIFT Code: PBANUA2X
Purpose of payment: charitable donation for Charitable Diner Program.

Моя електронна адреса: vrnakonechnyi@gmail.com.

Заздалегідь дякуємо та сподіваємось на співпрацю!

З повагою,
Володимир Наконечний,
голова правління „Маглени“
м. Радехів, Львівська область

ДО УВАГИ ДОПИСУВАЧІВ!

Просимо матеріали надсилати на адресу: svoboda@svoboda-news.com. Оголошення, посмертні спомини просимо надсилати лише на адресу: advertising@ukrweekly.com, передплата: subscription@svoboda-news.com.

У листах просимо вказувати ім'я та прізвище автора, електронну та поштову адреси, число телефону. При пересиланні публікацій з інших видань, треба подати дозвіл автора чи видання.

Якщо Ви не володієте електронними засобами листування, попросіть переписати Вашого листа приятеля чи сусіда.

Досить часто до редакції „Свободи“ надходять повідомлення про події, які мають відбутися через 2-3 дні. „Свобода“ є тижневиком, і такі запізнілі вістки друкувати не встигає. Просимо організаторів таких подій інформувати про них редакцію заздалегідь, щоб газета могла вчасно про них написати.

ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ СОБОРНОСТІ

У Сєвєродонецьку створили „Ланцюг Єднання“

Акція „Ланцюг Єднання“ у Сєвєродонецьку (Фото: Олексій Ковальов, Укрінформ)

Живий „Ланцюг Єднання“ з нагоди Дня Соборності створили у Сєвєродонецьку в парку та на майданчику біля Луганського обласного академічного українського музично-драматичного театру.

Учасники акції, тримаючи в руках синьо-жовту стрічку, вишикувались по периметру площі навколо українського театру, єдиного в області, який евакуювався з окупованої території.

У заході взяли участь делегація від

Луганської облдержадміністрації на чолі з головою ОДА Сергієм Гайдаєм. Долучилися до акції керівники та представники структурних підрозділів і територіальних органів центральних органів виконавчої влади, територіальних громад області, військовослужбовці Збройних сил України, правоохоронних органів, громадськість та учнівська молодь.

Пресслужба
Сєвєродонецької міської ВЦА

У Миколаєві відкрили Українсько-європейський центр

Під час відкриття Українсько-європейського центру в Миколаєві (Фото: Пресцентр М ОІППО)

У Миколаєві в рамках обласного проекту „Поважаю Європейські цінності – будую сучасну Україну“ відкрився центр „Українсько-Європейський осередок. Тренінг-НАЛЛ“, приурочений до Дня Соборності України.

Метою осередку є розширення європейського світогляду освітян Миколаївщини для усвідомлення місця України серед інших країн Європи через підвищення рівня

їхньої поінформованості про Європейський Союз та його політику“, – розповів директор Миколаївського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (М ОІППО), на базі якого і відкрився осередок, Василь Шуляр.

За словами уповноваженого із захисту державної мови Тараса Кременя, який взяв участь у відкритті закладу, новостворений центр свідчить про те, що Україна обов'язково буде членом ЕС, а українська мова стане офіційною мовою співтовариства на континенті.

„Вважаю дуже символічним, що такий центр відкрився саме на базі Миколаївського ОІППО. Адже саме він за останні роки суттєво посилив міжнародну співпрацю щодо поширення передових навчальних фінських, чеських, польських практик підготовки учителів до НУШ, інклюзії, цифровізації та довготривалих новоосвітніх проектів“, – наголосив Кремень.

Миколаївський ОІППО

Активісти вийшли...

(Закінчення зі стор. 3)

Громадський діяч, почесний волонтер US Ukrainian Activists Юрій Дейчаківський зі свого боку підкреслив, що сьогоднішня акція під російським посольством має кілька цілей.

„Наша мета тут, головною мірою, підтримувати солідарність з нашими братами й сестрами в Україні, показати, що ми всі стоїмо разом з ними в усьому світі“, – зазначив Ю.Дейчаківський.

Інша ціль – спонукати Сполучені Штати до посилення допомоги Україні. У цьому зв'язку активіст висловив вдячність американській адміністрації за допомогу Україні зброєю, а також дипломатією, „щоб оминати кровопролиття“. Однак, додав він, Україна потребує більшої підтримки.

У Вашингтоні від початку року відбулися дві великі акції на підтримку України – 8 і 15 січня. Обидва заходи були організовані біля Білого дому під гаслами „Підтримайте Україну зараз!“, а також „Дайте можливість Україні захистити себе“.

Укрінформ

Coverdell Education Savings Account (ESA)

A federal tax-advantaged educational savings program
the Coverdell ESA funds education expenses – not retirement.

- ✓ Allows for after-tax contributions of up to \$2000 per child annually.
 - ✓ Interest on contributions grows tax-free.
 - ✓ Account must be established before child turns 18. Deposits can be made until age 18.
 - ✓ Withdrawals can be made until age 30 for qualified educational expenses.
 - ✓ By age 30 unused funds can be transferred to a younger family member's Coverdell account.
 - ✓ No annual maintenance fee.
 - ✓ If used for qualified education expenses distribution can be tax-free.
- Income limits apply.

CURRENT RATE
3.25%*

* RATES SUBJECT TO CHANGE.
NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • 973-292-9800 • WWW.UNAINC.ORG

INSURING OUR COMMUNITY FOR OVER 125 YEARS!

МОВА – ДУША НАРОДУ

Мовний конкурс імені Яцика – житиме!

Міжнародний конкурс з української мови ім. П. Яцика, засновниками якого є Ліга українських меценатів і Міністерство освіти і науки України, цього року відбувається вже 22-ий раз. Це нині один з найпотужніших освітніх проектів в Україні. Кількість його учасників – декілька мільйонів осіб. У конкурсі вже беруть участь діти тих переможців, які змагалися і перемогли на початку 2000-их.

Вже другий рік поспіль конкурс відбувається в непростих умовах пандемійних карантинів. Про перебіг 22-го конкурсу, про його державницьке та освітянське значення читачі „Свободи“ довідаються з відповідей одного з його засновників, президента Міжнародного благодійного фонду „Ліга українських меценатів“ Володимира Загорія на запитання Анни Фастівської.

– Пане Володимире, який досвід залишили по собі два останні мовні конкурси?

– Ці два роки для нас були непростими. Ми опинилися у новій реальності, якої досі собі навіть уявити не могли. Епідемія коронавірусу, смертельна загроза для здоров'я людей – все це змінило не лише перебіг конкурсу, а й взагалі життя кожного з нас.

Карантин був оголошений тоді, коли завершував свою роботу ювілейний, 20-ий конкурс, і ми планували відсвяткувати у столичному театрі імені І.Франка – з переповненою залю, з переможцями та учителями з усієї України. Але урочистості відбулися в карантинних умовах, з дотриманням всіх санітарних вимог і з дуже обмеженою кількістю учасників на урочистій церемонії у Митрополітичній палаті Софії Київської. Було навіть прохання до переможців – не приїздити до Києва, а нагороди – понад 70 переможцям – Ліга переказала Укрпоштою. Лише кілька переможців-киян – школярів, студентів і представників вищих навчальних закладів міністерства оборони – отримали того дня нагороди власноручно.

А далі була дискусія: проводити 21-ий мовний марафон чи пропустити? Нам пропонували: може, взагалі відкласти конкурс до безковідних часів? Ми не погодилися, бо так можна взагалі загубити цей потужний державотворчий і націєствердний проект. Роздумували, де відкривати конкурс. Були консультації з Міністерством оборони України. І врешті урочисте відкриття 21-го конкурсу відбулося 9 листопада, у День української писемності і мови, у військовому київському ліцеї імені І. Богуна. Також з дуже обмеженою кількістю людей і з обов'язковими дотриманням усіх карантинних вимог. Того дня були й гімн України, і підняття прапора, і всі належні цього дня слова від поважних гостей, і хвилина мовчання (не забуваючи, триває російсько-українська війна, в якій загинули випускники ліцею...). А провів церемонію відкриття конкурсу наш незмінний виконавчий директор Михайло Слабошпицький.

– На жаль, минулого року ми втратили цього великого громадського діяча, блискучого організатора і чудову людину. Дуже тяжко знайти йому заміну. Здавалося, з його смертю зупиниться й конкурс. Тоді до Вас зверталось багато занепокоєних цим людей, і Ви сказали: конкурс житиме!

– Ми запросили на посаду виконавчого директора Ліги українських меценатів дружину покійного пана Михайла Світлану Короненко, яка була від найпершого конкурсу його літописцем і знає про цей конкурс усе. Нині вона дуже сумлінно і з глибоким знанням справи опікується цим проектом.

А конкурс імені Петра Яцика – це вже не просто один з багатьох українських освітніх проектів. Це – національний бренд, який звучить голосно і повсюдно. І в Україні, і в Америці, і в Австралії, і в Італії, і в багатьох інших державах... Всюди, де живуть українці. І цьому бренду – 22 роки. Ми нині докладаємо всіх зусиль, аби наш конкурс був і далі успішним і престижним, об'єднував українців усього світу довкола рідної мови, а престиж української мови в Україні зростає. Це начебто так небагато – говорити в Україні українською мовою, але ще скільки зусиль треба докласти, аби цей процес став масовим. Бо ж саме мова робить нас українцями. Знаємо: є мова, є нація, нема мови, нема нації. Аксиома!

– Чим 21-ий конкурс відрізнявся від попередніх?

– Міністерство освіти і науки запропонувало дистанційний формат 21-го конкурсу. Він відбувся, як Марафон з української мови ім. П. Яцика на освітній платформі HUMAN. Річ до того невідома і нова, але формат виявився успішним, він об'єднав понад 40 тисяч учасників і став, як писала преса, першим наймасштабнішим прикладом проведення учнівського конкурсу в дистанційному форматі в Україні. Завершився конкурс у березні 2021-го року, про його результати організатори повідомили також онлайн.

Так ми освоювали нові форми життя і праці. Але хочу наголосити, що ліцеїсти і курсанти міністерства оборони брали участь у конкурсі очно, тобто так, як завжди. Військові люди є військові люди. А переможців ми знову нагороджували дистанційно. Нічого не поробиш, карантинні умови. Бухгалтери переслали нагороди понад 150 переможцям – військовим, студентам, учням профтехосвіти, школярам.

– У минулому році 22-ий конкурс також відкрився онлайн?

– Так, напередодні нам уже ніхто не пропонував почекати і не проводити конкурс. Всі розуміють, що далі ми житимемо вже у цих реаліях, і поки ніхто у світі не може сказати, коли закінчиться пандемія коронавірусу. Урочиста церемонія відкриття 22-го конкурсу відбулася традиційно 9 листопада, у День української писемності і мови, у Митрополітичній палаті Софії Київської в закритому форматі. Знову онлайн. Церемонія відкриття транслиувалася у прямому етері на YouTube. Тож, усі потрібні і важливі слова прозвучали, всі напрямні були дані. Конкурс в Україні розпочався. Конкурс уже успішно подолав перший і другий етапи...

– У конкурс імені Петра Яцика особливим сюжетом входить змагання на найкращого знавця рідної мови серед дітей української діаспори?

– Так. Багатьом в пам'ятку наші урочистості з нагоди завершення конкурсу в столичному театрі імені Івана Франка, коли на сцені поряд з українським прапором було три десятки прапорів тих держав, українські громади яких також проводила конкурс імені Петра Яцика. Це – Азербайджан і Білорусь, Грузія і Казахстан, країни Балтії і Молдова, Росія і Вірменія, Польща і Греція, Канада й Австралія, США і Словаччина... – і це ще не всі країни. Пандемія, карантин внесли суттєві корективи у проведення конкурсу і в українській діаспорі. Але конкурс там відбувається, бо цього хочуть українці, які живуть у діаспорі.

Я вже колись казав, що конкурс у діаспорі важливий не тільки для його організаторів, а й для України. Українське лобі у світі твориться багатьма способами. І наш конкурс – один з них. Присутність української мови в іншій країні – це також важливий чинник формування ставлення тієї країни до українців і до України загалом.

Нині до нас озиваються представники української діаспори різних країн, які долучаються до конкурсу. Зокрема Республіки Башкортостан, а вона, до речі, входить до складу Російської Федерації. Діти української діаспори Башкортостану беруть участь у конкурсі Яцика практично від самого початку існування нашого мовного марафону. У Башкортостані діє велика українська громада, яка вміє і може об'єднуватися довкола своїх мови, традицій, історії. Є там і потужні очільники української громади. Пам'ятаю, як вони приїздили до Ліги українських меценатів ще на початку 2000-их і активно цікавилися нашим конкурсом. Це

Президент Міжнародного благодійного фонду „Ліга українських меценатів“ Володимир Загорій.

Василь Бабенко, нині голова Міжрегіональної громадської організації „Наукове товариство українців ім. Т. Г. Шевченка“, і Володимир Дорошенко, голова Республіканського національно-культурного центру українців Башкортостану „Кобзар“. А на початку 2000-их вони були ще й членами Української всесвітньої координаційної ради. Михайло Слабошпицький, тодішній голова УВКР, розповів їм про конкурс імені Петра Яцика і викликав велике зацікавлення цим проектом. Відтоді українські діти Башкортостану щороку брали і беруть участь у конкурсі, мають своїх переможців, мають свята рідної мови, мають урочистості, на яких вшановують кожного переможця. І цього факту не можна недооцінювати, бо ж відомо, як нині в Росії ставляться до всього українського, а особливо ж – до української мови. Працівники Ліги меценатів підготували і передали дипломи переможців для дітей Башкортостану. Якщо цікаво, ось назви лише кількох цих шкіл: муніципальний бюджетний освітній заклад додаткової освіти „Українська школа ім.Т.Г.Шевченка“, Українська недільна школа „Злагода“ міського округу міста Уфа, Центр мов і культур Республіки Башкортостан міського округу міста Салават... Не треба зайвий раз говорити, наскільки це важливо – отака українська солідарність.

Минулого року наш виконавчий директор Михайло Слабошпицький уклав угоду про проведення конкурсу імені Петра Яцика в Італії з президентом Благодійної неприбуткової організації „SupportUChildrenAPS“ Жанною Чернегою. А дізналася вона про конкурс, прочитавши книжку Михайла Федотовича „Українець, який відмовився бути бідним. Петро Яцик“. Згодом пані Чернега провела серйозну підготовчу роботу, поспілкувавшись з представниками всіх шкіл – церковних і недільних, де навчаються українці Італії. У такій справі мусять бути ініціативні, енергійні, патріотичні люди. А в нашому випадку ще й такі, які по справжньому шанують рідну мову і дбають про її престиж. На території Італії до карантину працювало 30 українських шкіл при асоціаціях, і ще близько 30 при церквах. Пані Чернега зверталася до кожного керівника і вчителя української школи в Італії так: „Мова живе, вона житиме, і як найдорожчий скарб буде передаватися з покоління в покоління, навіть далеко за межами України. SupportUChildren (благодійна неприбуткова організація, засновник центру розвитку дитини та громади РоДоСи (Розумні/Добрі/Сильні) в Мілані) на правах співорганізатора на території Італії запрошує вашу школу долучитися до Міжнародного конкурсу імені Петра Яцика. „Мале зроблене – більше, ніж велике говорене“ (П. Яцик)“.

Зусилля пані Чернеги були не марними. Тож, цього року вже відбувся перший етап мовного марафону в Італії. Участь взяли українські діти з кількох недільних і церковних українських шкіл.

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

У Туреччині зареєстрували ще одну українську громаду

Представниці української громади міста Мерсін. (Фото: An Luckyluck / Фейсбук)

Українська громада в турецькому місті Мерсін отримала офіційну реєстрацію, тож тепер у Туреччині налічується 10 офіційних українських спілок. Посольство України в Туреччині закликала українців долучатися до роботи громад у своїх містах.

Водночас активістка української громади у Мерсіні An Luckyluck зауважила у Фейсбукці, що тепер українці в Мерсіні можуть відкрито про себе заявити, показувати свою культуру та традиції.

„Наша спілка згуртовує навколо себе всіх українців, які далеко від рід-

ної землі, разом ми можемо вирішити багато питань, обмінюватись думками, підтримувати один одного! Перші розмови про створення спілки, були на день вишиванки, 20 травня 2021 року, коли ми зібрались за великим, дружнім столом“, – написала вона.

Раніше українську громаду офіційно зареєстрували у турецькому місті Конія. У листопаді 2021 року відбулися урочистості з нагоди офіційної реєстрації цієї української громади.

Посольство України в Туреччині

У Франції затверджено пластовий курінь УПЮ ім. Анни Ярославни

Під час установчих курінних сходин УПЮ імені Анни Ярославни (Фото: ПЛАСТ – французький осередок)

Координаційний Центр Пластових груп у Європі затвердив Підготовчий мішаний курінь уладу пластунів юнаків та пластунок юначок (УПЮ) імені Анни Ярославни у Франції, установчі курінні сходи якого відбулися 7 листопада 2021 року в Парижі.

До куреня увійшли дівочі гуртки „Мавки“ й „Айстри“, хлоп'ячі гуртки „Гальські півні“ та „Грифіндорці“ та мішаний гурток „Орден Фенікса“. Во.

зв'язкової призначено ст.пл. Оленка Бонд. Курінні діловодства на себе взяли: курінна – пл. прих. Яна Григор'єва („Мавки“); заступник курінної – пл. прих. Ростислав Юцишин („Гальські півні“); писар – пл. прих. Станіслав Суховій („Гальські півні“); скарбник – Аліна Вінтоняк („Орден Фенікса“)

ПЛАСТ – французький осередок

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

30 річний незмінний відсоток

2.994% APR*

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free: (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 3/24/2021 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Колядка з Тимошівки

Олександр Вівчарик

Дослідники твердять, що всі європейські й слов'янські нації та народності мають свої власні різдвяні традиції, різдвяні славні, колядки й щедрівки. Усі, окрім одного! І це – росіяни. Лише на початку ХХ ст. було створено кілька авторських та перекладних коляд. Однак народ їх ніколи не виконував.

Отже, колядки – це величальні календарно-обрядові пісні зимового циклу свят. Серед слов'ян вони найбільше поширені серед українців. Українська релігійна духовність перетворила давнє свято Коляди в різдвяне таїнство, у свято морально-го й тілесного оновлення.

Варто розрізняти саме колядки (народні пісні світського, величального характеру) й коляди (пісні релігійного змісту) – приурочені до одного з найголовніших християнських свят – Різдва Христового. У колядках, що дійшли до наших днів, архаїчні мотиви й образи переплелися з біблійними: народження, життя, муки, смерть і Воскресіння Христа. Окреме місце посідають церковні коляди авторського, книжного по-

дження („Тиха ніч, свята ніч“, „Нова радість стала“ та інші).

Колядки виконують на Різдво – 6-7 січня, а напередодні старого Нового року, 13 січня, – щедрують. У перший же день Нового року (старого Нового року), тобто, 14 січня, засівають. Усе це відбувалося з неабияким розмахом цього року по всій Україні.

А про те, що традиція складання колядок була притаманна українцям по всій Україні (до речі, і напередодні нинішнього Нового року відомий український співак і композитор Олександр Пономарьов написав і заспівав власну колядку) свідчить хоча б збірка „Пісенна традиція села Тимошівки“, видрукувана 1999 року тоді ще в Кіровограді. У ній фольклористи-дослідники, етномузикологи Наталія та Олександр Терещенки опублікували пісні, записані ними під час фольклорної експедиції 1993 року в селі Тимошівці Черкаської області. Бував у цьому селі видатний український композитор Микола Лисенко. Можливо, збережена давня пісенна традиція місцевих селян надихала їх на створення і своїх шедеврів?

Колядка з Тимошівки „Уставай, хазяйко, з білої постелі“:

*Уставай, хазяйко, з білої постелі,
Радуйся, ой радуйся, земле,
Син Божий народився!*

*Та заглянь, хазяйко, у перве віконце,
А в перве віконце світить ясне сонце,
А в друге віконце ясний же місяць,
А в третє віконце ангел улинув,
Ангел улинув та й сльозу й улинув,
А з тієї слізки та й Дунай розлився,
А по тім Дунаю корабличок плава,
На тому кораблі сидить паненятко,
Приплива кораблик до царського двору,
А вивели йому коня у наряді,
Він на того коня та й не подивився,
А вивели йому молоду цівівну,
А він тій царівні низенько
вклонився.*

Добрий вечір!

Збірка „Пісенна традиція Тимошівки“

Оголюють найкращих театральних діячів

КИЇВ. – Національна спілка театральних діячів України 4 січня оголосила переможців премій 2021 року.

За рішенням журі лавреатами стали: премія ім. Мар'яна Крушельницького – Олексій Гнатковський, артист Івано-Франківського національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка; премія ім. Марії Заньковецької – Ірина Швайківська, народна артистка України, актриса Національного академічного драматичного театру ім. М. Заньковецької; Лідія Яремчук, народна артистка України, актриса Національного академічного театру російської драми ім. Л. Українки. Премію „Наш Родовід“ отримує Володимир Маляр, народний артист України, провідний майстер сцени Харківського державного академічного українського драматичного театру ім. Тараса Шевченка, премію ім. Федора Нірода, Наталія Денисова, головна художниця Харківського академічного театру

ляльок ім. Віктора Афанасьєва, премію ім. Миколи Садовського – Михайло Захаревич, генеральний директор-художній керівник Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка, премію ім. В. Афанасьєва – Людмила Ясиновська, провідний майстер сцени Київського академічного театру ляльок, премію в галузі театрознавства і театральної критики – Юлія Щукіна, викладачка Харківського національного університету мистецтв ім. Івана Котляревського, премію за краще сценічне відтворення надбань українського народу, закладених у звичаях, обрядах, традиціях, фольклорі наших предків, – Галина Баранкевич, актриса Івано-Франківського національного академічного драматичного театру ім. І. Франка; Надія Буравська, артистка-вокалістка Київського академічного театру українського фольклору „Берегиня“.

Українформ

Гайворонська вузькоколійка знову діє

„Гайворонський експрес“ в дорозі.

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Нині на території України діють лише три вузькоколійки: „Боржавська“ (Закарпаття), „Рудниця-Гайворон-Голованівська“ (Вінницька та Кіровоградська області) та найвідоміша – „Антонівка-Зарічне“, що на Рівненщині. Гайворонська вузькоколійка перевозить пасажирів тричі на тиждень у напрямку Голованівська і тричі у напрямку Рудниці. Її ширина всього 75 сантиметрів.

Адміністративно вона перебуває у складі Одеської залізниці. Історія її створення сягає ще 1890-их років і пов'язана зі стрімким розвитком цукрового виробництва. Приміські поїзди Гайворон-Рудниця мали три пасажирських вагони. Рух потягів по вузькоколійці скасували у березні 2020 року через карантин. Коли обмеження зняли, рух не відновили, бо в Одеській залізниці вважали її морально та фізично застарілою. Але чомусь зовсім забули про неабиякий потенціал вузькоколійки для створення туристичних маршрутів і розвитку екотуризму. Та вчасно схаменулися. Працівники національного природного парку „Кармелюкове Поділля“, територією якого курсує цей потяг, уже розробили низку маршрутів. Вони вважають, що нищити унікальну пам'ятку, яка дійшла до нас ще з XIX ст., було б

величезною помилкою.

Отож, у 2020 році почали ремонтувати вузькоколійку. Замінили понад тисячу старих дерев'яних шпал на нові спеціальні залізобетонні шпали для вузької колії, організували показову поїздку паротяга і так званий „Гайворонський експрес“, який вирушив у свою першу мандрівку 15 січня. У складі поїзда буде три вузькоколійні вагони із сидячими місцями, побудовані у 1960 році в Польщі, на чолі з раритетним паровозом ГР-280 та один вантажний вагон.

Німецький паровоз ГР-280 зразка 1950 року є в робочому стані, але виводять його рідко, в основному в так званих еротурах для туристів і в кінозйомках. Цей паровоз можна побачити в кількох фільмах, зокрема „Дев'ять життів Нестора Махна“, „1942“, „Поводир або квіти мають очі“. Є у Гайвороні ще один вузькоколійний паровоз – МТ-202, виготовлений у Бельгії наприкінці XIX ст., тобто, це – ровесник вузькоколійки. Нині він стоїть на постаменті в центрі міста як пам'ятник.

Організатори „Гайворонського експреса“ обіцяють під час тури, яка триватиме вісім годин, почастивати пасажирів традиційною стравою машиніста паротяга – яєшнею, засмаженою у топці, та гарячим глінтвейном з імбирними пряниками. І, звісно ж – розповідями про історію краю та Гайворонської вузькоколійки.

До України прибула...

(Закінчення зі стор. 1)

вуючи позицію німецького уряду про заборону постачання озброєнь Україні. Тоді Міністерство оборони Великої Британії дало роз'яснення, заявивши, що Німеччина не закривала свій повітряний простір, а річ у тім, що Великобританія не звертала до Німеччини з проханням дозволити проліт над її територією.

Тепер американський борт із ракетами „Javelin“ для української армії також цілеспрямовано облетів територію Німеччини. Чи пов'язано це із бажанням США та Великої Британії наочно продемонструвати, що вони не згодні з позицією Берліна щодо України, на разі невідомо.

Раніше, канцлер Німеччини Олаф Шольц заявив, що підтримує політику минулої влади щодо ненадання Україні озброєння.

Українформ, Дзеркало Тижня,

Під ВР мітингували...

(Закінчення зі стор. 1)

вести бізнес з використанням касових апаратів під час карантинних обмежень. Тоді депутати прислухалися до вимог підприємців. Водночас 17 грудня 2021 року депутати провалили голосування за те, щоб відтермінувати обов'язкове застосування касо-

вих апаратів. „За“ відповідний законопроект № 6376 проголосували лише 102 депутати при необхідних 226.

Рух „#SaveФОП“ — український громадський рух, учасники якого виступають за зменшення фінансового навантаження на малий та середній бізнес шляхом продовження для приватних підприємців спрощеної системи оподаткування.

Українформ

НОВИНИ ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ

Про досягнення, виклики та перспективи розвитку академії

Олексій Костюченко

У Національному університеті „Острозька академія“ 23 грудня 2021 року відбулася конференція трудового колективу, на якій підвели підсумки року, обговорили досягнення й окреслили виклики та перспективи розвитку.

Звітував ректор університету, доктор психологічних наук, професор, Герой України Ігор Пасічник. Він зазначив, що за 2021 рік успішно здійснено оптимізацію структури університету. Зокрема, факультети політико-інформаційного менеджменту, гуманітарний і міжнародних відносин реорганізовано в навчально-науковий Інститут соціально-гуманітарного менеджменту й Інститут міжнародних відносин та національної безпеки. За його словами, така оптимізація вже назріла давно і природно, що вона продовжуватиметься відповідно до кількості наборів на ту чи іншу освітньо-професійну програму.

Острозька академія успішно пройшла акредитації бакалаврського та магістерського рівня вищої освіти та третього освітньо-наукового рівня, зовнішню оцінку корупційних

Ректор Національного університету Ігор Пасічник під час конференції трудового колективу.

ризиків у сфері вищої освіти в межах проекту „Антикорупційний комплаєнс у вишах“, що здійснюється Асоціацією юридичних клінік України у партнерстві з Національним агентством із запобігання корупції.

Простежується позитивна динаміка кількості вступників, зарахованих на перший курс першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за 2015-2021 роки – кількість зарахованих студентів зросла від 365 у 2015 році до 520 у 2021-му.

За середнім конкурсним балом абітурієнтів університет посів першість в Україні за спеціальністю „Національна безпека“ та „Інформаційна, бібліотечна та архівна справа“.

Також Острозька академія посіла четверте місце серед 59 правничих шкіл України поряд із Національним юридичним університетом ім. Ярослава Мудрого, Київським національним університетом ім. Тараса Шевченка, Національним університетом „Києво-Могилянська академія“.

У 2021 році захищено низку кандидатських та докторських дисертацій. Науково-педагогічні співробітники опублікували 23 монографії, один підручник, 22 навчальних посібники, дев'ять наукових записок, проведено 25 конференцій, 27 круглих столів тощо. Також зросла кількість студентів, які перемогли у всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт, регіональних та галузевих конкурсах, змаганнях, олімпіадах.

Упродовж року університетом підписано 14 угод про співпрацю з закордонними партнерами з Болгарії, Польщі, Італії, Румунії, Словацької Республіки, Таджикистану, Туреччини, Японії.

У 2021 році Острозька академія представлена в одному з найвпливовіших рейтингів університетів світу – Times Higher Education University Impact Rankings.

ентузіастів зустріло розчарування. Вони дізналися, що в планах командування УПА не було наміру творити нові великі відділи, а навпаки, переформувати наявні курені на сотні й менші бойові одиниці з метою легшого маневрування у більшовицькому запіллі.

Основним завданням було дістатися на більшовицьку сторону з якнайменшими втратами, у прифронтовій смузі не входити в зачіпні бої з німцями і більшовиками. На більшовицькому боці вони мали воювати проти відділів НКВД і сталінського поліційно-адміністративного апарату, уникати сутичок з частинами Червоної Армії.

В бою в Струбовиськах сотня потерпіла поважні втрати. Загибло 16 вояків. В бою брали участь два батальйони радянської піхоти під командування полковника Степашкіна. Після бою більшовики, разом із місцевою польською міліцією, вдерлися в село та помстилися безборонному населенню, замордували в селі 33 особи, а село спалили.

12 червня 1949 року на еміграції

Представники професорсько-викладацького складу Острозької академії. (Фото: Соломія Костенкова)

Окремо І. Пасічник зосередив увагу на тому, що в 2021 році здійснено низку заходів до 445-річчя університету, серед яких Міжнародний форум „445 років вищої освіти України“ за участю Міністра освіти і науки України Сергія Шкарлета, оновлено ключову експозицію Музею історії Острозької академії.

До значних досягнень І. Пасічник відніс проектування та закупівлю обладнання для кімнати психологічного розвантаження, організацію центру вакцинації в університеті та кампанію з повної вакцинації працівників від Covid-19. Крім цього, підготовлено та презентовано в Міністерстві освіти і науки України перед народними депутатами, іншими представниками влади проект Постанови Кабінету Міністрів України щодо особливого статусу академії.

Одним із ключових викликів перед Острозькою академією ректор вважає нестабільні набори на деякі спеціальності та освітньо-професійні програми. Серед перспектив, на його думку, – це відкриття нових спеціальностей, які співзвучні з вимогами часу.

М. Ріпецький одружився з Марією Боднарєнко на псевдо „Оксана“, медсестрою УПА, яка була районною референткою підпільного Українського Червоного Хреста (УЧХ) УПА у надрайоні „Бескид“. У Західній Німеччині М. Ріпецький завершив навчання й здобув освіту лікаря в Ерлангені і в березні 1957 року, разом з дружиною, переїхав до США. Провадив лікарську практику в Чикаго, брав участь в американських і українських професійних організаціях. Від 1973 року М. Ріпецький працював також у видавництві „Літопис УПА“. Відійшов у вічність 28 червня 2004 року.

Поряд з лікарською практикою д-р М. Ріпецький відзначився також як щедрий фундатор на добродійні цілі, залучивши до співпраці дружину Марію та синів Андрія та Юрія.

Д-р А. Ріпецький належить до УЛТПА, член його Головної управи в Чикаго, як також кількох американських медичних товариств. Одружений (1977) з Рутою Панчук, магістром музики, в родині є дві дочки: Майя і Зоя. Подружжя Ріпецьких під-

Також про свою роботу звітували директор Навчально-наукового інституту права ім. Іоанікія Малиновського Сергій Іщук, директорка Навчально-наукового інституту міжнародних відносин та національної безпеки Алла Атаманенко, директор Навчально-наукового інституту соціально-гуманітарного менеджменту Максим Карповець, деканеса факультету романо-германських мов Інна Ковальчук та декан економічного факультету Олександр Новоселецький. Помічниця ректора зі стратегічного розвитку та забезпечення якості освіти Юлія Шулик звітувала щодо питань якості освіти в академії.

На конференції ухвалили цілі у сфері якості освіти, серед яких – розбудова потенціалу надання освітніх та наукових послуг, цифровізація процесів управління університетом, підвищення ефективності кадрового потенціалу.

Учасники затвердили нову редакцію Стратегії розвитку НаУОА до 2026 року, а наприкінці послухали інформацію про роботу профспілки університету, яку представила голова Лариса Мініч.

тримує по жертвами Український науковий інститут при Гарварді, Український музей у Нью-Йорку та Пласт.

Молодший же син Юрій-Теодозій Ріпецький, лікар-радіолог у Віконсіні, закінчив Школу українознавства при кафедрі Св. Миколая, весь час брав активну участь у Пласті та церковному товаристві молоді, був активним учасником Українського студентського клубу в Нортвестернському університеті, одружений з Наталією Коленською, виховують сина Андрія-Романа.

100-ліття М. Ріпецького відзначали у грудні 2021 року. Він був щирим українським патріотом, державником й таким залишився у пам'яті нащадків.

Подружжя Ріпецьких...

(Закінчення зі стор. 6)

Української Повстанської Армії. Медична опіка в УПА“ (Торонто, 1992).

В половині вересня 1944 року курінь під команду В. Мізерного був настільки військово-вишколений, що являв собою боєздатну одиницю. Тоді командир вирішив вислати своїх представників до командування Дрогобицької воєнної округи УПА, здати звіт про зформування та вишкіл нового куреня, а також одержати далі накази та доручення. До складу представників куреня „Рен“ призначив чотирьох старшин: курінного ад'ютанта Василя Шишканинця („Біра“), сотенного Володимира Щигельського („Бурлаку“), сотенного „Бульбу“ та М. Ріпецького. Штаб команди Дрогобицької воєнної округи УПА перебував у той час в околицях Турки в Самбірщині. Командиром Дрогобицької воєнної округи був тоді „Дзвінчук“, перед яким довелося звітувати. Молодих

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Імперіялістичні...

(Закінчення зі стор. 7)

впливу) хотіли членства в НАТО, щоб захистити себе від загрозової Росії; після Другої світової війни саме Росія зухвало порушила територіальну цілісність незалежних держав, включаючи Грузію, Молдову та Україну; саме залежність Європи від поставок газу, контрольованих Росією, становить головну загрозу енергетичній безпеці Європи, про що свідчать нинішні штучно завищені ціни на газ.

Фактично, Путін підрахував, що Росія може знову стати імперією, контролюючи Україну, використовуючи

ючи російський газ в якості зброї, дестабілізуючи Захід, включаючи НАТО, сіючи страх до „російського ведмедя“ та посиляючись на свої самонадані право та обов'язок бути захисником російськомовного населення у всьому світі.

Тільки визнаючи імперіялістичні амбіції Путіна такими, якими вони є, і здійснюючи рішучі дії, щоб забезпечити дотримання основних принципів Статуту ООН, НАТО і його держави-члени можуть запобігти більшій кризі та досягнути глобальний мир, безпеку та стабільність.

*Евген Чолій – Президент
Громадської організації
„Україна-2050“*

Слідство знайшло...

(Закінчення зі стор. 5)

тоді на озброєнні у підрозділі міліції особливого призначення „Беркут“. За його даними, встановлено, що вбивства М.Жизневського та Р. Сеника були спричинені кулями для зупинки транспортних засобів, які видавалися працівникам правоохоронних органів.

Водночас В. Музика додав, що оскільки вбивство С. Нігояна було у темну пору доби, то відеозаписи, які є у розпорядженні слідства, не дають слідчим можливості встановити повну картину щодо безпосередніх виконавців вчинення цього злочину.

Однак, „виходячи із зібраних сукупних доказів у провадженні, поки що нам не вдалося встановити конкретних виконавців вчинення цих умисних вбивств“, – уточнив В. Музика.

* * *

„Неначе люди“...

(Закінчення зі стор. 4)

козацтво не схвалювалися, не побоювався дати офіційний позитивний відгук на мою кандидатську дисертацію про армію Богдана Хмельницького, а його онука тепер, у незалежній Україні, не хоче, аби я встановлював імена всіх невинно убієнних.

Якщо Львів відгукнувся на ініціативу Кіпіані й Слабоспицького всіма патріотичними силами, так би мовити, то чому ж тоді дивуватися, що й Молодіжний націоналістичний конгрес у Києві не залишився в стороні від їхнього закликів й прикладу. Відтак не дивує поява і підписів ветеранів АТО, яких, я сподіваюся, просто ввели в оману організатори ініціативної групи.

Однак, завербувати до участі в цьому святотатстві нашу діаспору панові Слабоспицькому виявилось не під силу. На його заклик підписати „відкритого листа від 238 відомих науковців, істориків та громадських діячів щодо фальсифікацій у сфері дослідження та поширення інформації про Голодомор-геноцид Українського народу“, справді знайшов українському світі Аскольд Лозинський відповів наступне: „Встановлення кількості – це для вшанування жертв“.

С.Нігоян загинув 22 січня 2014 року від поранення, спричиненого свинцевою картечкою під час подій біля стадіону „Динамо“ на вул. Грушевського під час Революції Гідності. С.Нігояна було застрелено близько шостої години ранку.

Білоруський активіст Євромайдану М. Жизневський загинув 22 січня 2014 року близько 9-ої години ранку від пострілу в серце біля стадіону „Динамо“ на вул.Грушевського.

Р. Сеник зазнав поранень 22 січня 2014 року біля стадіону „Динамо“ на вул. Грушевського, коли стояв з прапором. Снайпер прострелив йому легень та завдав важкого поранення в плече бронебійною кулею спеціального призначення. Він переніс кілька операцій у Київській міській клінічній лікарні № 17, втратив багато крові, йому довелося ампутувати руку. Проте рани виявилися важкими і вранці 25 січня він помер у лікарні, не приходячи до тями.

Українформ

А далі Президент Світового Конгресу українців у 1998-2008 роках додав: „Ви, на жаль, пропихаєте давню аргументацію старого большевика Станіслава Кульчицького, який Вашу цифру поставив ще за радянщини. Щодо наукових ступенів – це не суттєве. У Вашому спискові – літературознавці, філологи тощо. Яке їхнє відношення до цього? Вибачте, під претекстом загадкових дипломів Ви кидаєте болотом з надією, що буде ефект. Для чого Ви це робите? Напевне не для пошанування пам'яті наших жертв. Але я Вас не знаю і тому не можу глянути у Ваше серце чи намір...“.

Ознайомившись зі згаданим зверненням і списком згідних з ним, Федеральний суддя США Богдан Футей написав до автора цих рядків: „Чи Ви це бачили? Люди цілком подуріли! Тяжко їх розуміти. Бідна та Україна“.

Від себе можу сказати лише словами Великого Кобзаря: „Неначе люди подуріли...“. І вже риторично проситься інша крилата фраза Тараса Шевченка: „За шмат гнилої ковбаси...“.

Володимир Сергійчук – завідувач катедри історії світового українства Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук, професор.

ВЕСНЯНИ ТА ВЕЛИКОДНІ Курси і Заняття 2022 р. в УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

На заняття потрібно реєструватися заздалегідь: 212.228.0110

Всі заняття відбуватимуться в Музеї хіба що вказано інакше. Курси можуть проводитися через Zoom, якщо ситуація з коронавірусом зміниться. Ваше здоров'я та безпека є нашими головними пріоритетами. Музей дотримується всіх обов'язкових вимог: необхідно носити маски і представити картки вакцинації від "Covid-19" із дійсним посвідченням тотожності. Їжа не дозволена у приміщенні Музею. Відвідайте сторінку "Visitor Information" на нашому вебсайті за деталями.

ВИРОБЛЕННЯ ГЕРДАНІВ

Чотири заняття, на яких дорослі і діти від 12 років можуть навчатися робити гердани. Ці традиційні нашійні прикраси з дрібних намистин носили з народним убранням в різних районах України. Заняття відбуватимуться у двох сесіях по суботах.

Дати: (I) 29 січня–19 лютого; (II) 26 лютого–19 березня
Час занять: 10:00 ранку – 12:30 по полудні

Оплата за сесію: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; діти від 12 до 16 років – 15 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Ольга Лесько

ВИШИВАННЯ

Відбудеться вісім занять, пристосованих як для початківців, так і для вишивальниць з певним досвідом. Будуть лекції з історії, техніки і естетики української вишивки. На курс можуть зголошуватися діти від 10 років і дорослі. Заняття відбуватимуться у двох сесіях по суботах.

Дати: (I) 29 січня – 19 березня; (II) 26 березня – 4 червня
Час занять: 1:00–3:30 по полудні

Оплата за сесію: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 10 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

Діти від 12 років і дорослі матимуть нагоду навчитися писати писанки з традиційними українськими мотивами.

Заняття відбуватимуться в музею:
Неділя, 27 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.
Неділя, 3 квітня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.
Неділя, 10 квітня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.

Заняття через Zoom:
Субота, 9 квітня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.

Оплата за одне заняття: Дорослі – 15 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 12 до 16 років – 5 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Леся Лебедь, Тая Снігур

УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і молоді віком від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими великодніми традиціями та практично навчатимуться пекти паски.

Дата: Субота, 2 квітня
Час заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПОКАЗ ТЕХНІКИ ПИСАННЯ ПИСАНОК

Досвідчена писанкарка демонструватиме процес писання писанок. Також буде показаний фільм Славка Новицького *Писанка*. Реєструватися на показ заздалегідь не потрібно.

Дата: Субота, 9 квітня
Час: 1:00–5:00 по полудні

Демонстрація писання писанок і показ фільму є безкоштовними з оплатою вступу до музею.

Писанкарка: Анна Гбур

УКРАЇНСЬКІ ВЕСІЛЬНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими весільними традиціями включно з прикрашенням гільця та практично навчатимуться пекти коровай.

Дата: субота, 7 травня
Час заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Богданна Слиз, Любов Волинець, Ляриса Зелік

Council on the Arts
New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew M. Cuomo and the New York State Legislature.

NYC Cultural Affairs
This program is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212-228-0110
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Вступи до програм включають доступ до музейних галерій!

Години музею
від середи до неділі
11:30 ран. – 5 год по пол.

ІНТЕРВ'Ю

Мирослав Ілюк: „Українці Словаччини переживають найскладніший період“

Розмова з редактором єдиної української газети в Словаччині Мирославом Ілюком

Цьогоріч Мирославу Ілюку, головному редакторові газети „Нове життя“ з Пряшева, виповнюється красних 80 років. Це одна із найпомітніших постатей української інтелігенції в сучасній Словаччині. Надзвичайно скромна й порядна людина, чудовий фахівець, він своє життя присвятив українській журналістиці. Мирослав Ілюк – приклад жертвового служіння своєму народові в непростих закордонних умовах, де українство часто зазнає грубих нападків українофобів. І хоча інтерв'ю було записане трохи раніше, ситуація на Словаччині кардинально не змінюється.

– Знаю, що ви родом із Закарпаття, наш земляк. Але як опинилися у Пряшеві?

– О, це треба починати розповідати здалека! Мій дідो був австро-угорським вояком і помер під час Першої світової війни. В окопах отримав поранення в руку, далі – зараження крові і смерть. Мав двох синів – Юрія і Йосипа. Мій тато був молодшим братом. Якось прийшли чехи (видно, бездітні), кажуть бабці: „Паніко, вам тяжко жити одній з дітьми. Продайте нам тих двох хлопців у Прагу!“ Але як вона на таке могла погодитися?

Православний архимандрит Олексій Кабалюк опікувався гуртожитком-інтернатом у Хусті, де поселяли бідніших хлопців. Придивлявся до них. А в батька були задатки до священства змалку. Прислужував у церкві і хотів бути священником. Згодом його послали на навчання до Югославії. Навчався у Сербському Карловці біля Нового Саду. А завершив семінарію у Біторі (Македонія), біля Орського озера. Його навчали священники-біженці з Росії та України. Тому дістав дуже добру освіту. Згодом навіть написав спогади. Я на них довгий час не звертав уваги. Він дійшов у генеалогічному дереві аж до XVII століття. Виконав за мене велику роботу (Посміхається – авт.). В Югославії і висвятився на православного священника.

Після семінарії два роки відбув солдатом у чеському війську. Маю його військову книжку, написану по-руськи і по-чеськи. У Бороняві служив, Кінешми біля Хуста і в Хусті.

Я народився 9 липня 1942 року в Хусті під час угорської окупації Закарпаття. Я був первістком і тато мене хотів назвати Мирославом. Але мадяри категорично заперечили: в жодному разі не може бути слов'янське ім'я. Назвіть його Фрідешем! Час був дуже складний.

Із Олексієм Кабалюком ми жили на одній фарі у Хусті, біля церкви на колишній вулиці Гвардійській. Він був архимандритом, мав велику бібліотеку. Казав: „Ходи сюди, сомарику!“ („сомар“ – угорською „віслюк“, ред.) і тягав мене за вуха. Він родом з Ясіня, тож говорив чистішою українською мовою. Певний час я біля нього зростав.

Служив батько у православній церкві в Хусті. Мадяри православ'я не дуже визнавали, бо боялися російських впливів. Тато належав до тої групи православних, що не хотіли підпадати під малярський вплив.

Олексій Кабалюк помер, здається, у 1947 році. Досі пам'ятаю похорон. Батько був благочинним Хустського району до 1956 року. Пам'ятаю, що часто їздив в Мукачеву на наради.

На Словаччині, у Ліптовському Градку, проживав мій стрийко, що

Мирослав Ілюк (праворуч) із сином Мирославом на українському фестивалі у Свиднику. (Фото: Олександр Гаврош)

торгував яблуками, бо мав великі сади до колективізації. Коли настало політичне потепління за Хрущова, він якось дістався із Чехословаччини на Закарпаття і каже татові: „Переїжджай до нас! Бачиш, що тут робиться“. І батько скористався ситуацією, що на Пряшівщині у той час потребували підсилення православної церкви. Процес православізації почався у 1950-му році, а тато приїхав у 1956-1957 роках, коли вже все вляглося. Тож він не мав стосунок до політичних процесів.

– Його випустили тільки як священника?

– Основне для тодішнього режиму було послабити духовенство на Закарпатті. Вони хотіли, аби їм не заважали творити свою атеїстичну

політику. Тоді руйнувалися церкви, закривалися монастирі, переслідували не тільки греко-католиків, але й усіх вірян. І тому він легко опинився у Чехословаччині. Виїхала й моя мама, сестра на шість років молодша від мене і брат на 12 років молодший. Вони четверо опинилися там, а я залишився у Хусті, бо хотів закінчити середню школу №1 (колишня гімназія).

Мені навіть пряшівські українці дивувалися: „Нащо залишаєшся? У нас закінчиш, у нас є українські школи“. Був такий Йосип Сопко. Казав: „Мирославе, ми тебе візьмемо до педагогічної школи (педучилища)“. А там були самі дівчата, і я посоромився. Хотів вищий навчальний заклад

(Закінчення на стор. 16)

Письменник з Прикарпаття воює словом

Письменник сучасний літературний критик, літературознавець, есеїст, Заслужений працівник культури України Євген Баран мешкає в Івано-Франківську. Він має 13 найвищих відзнак та 20 премій різних номінацій. З письменником мала розмову Юлія Лискун-Яворська, голова Кам'янець-Подільського осередку Всеукраїнської громадської організації „Український клуб“.

– Розкажіть про найцікавіше з власної біографії.

– Вдячний моїй мамі Михайлині Баран, університетському викладачеві Іванові Денисюку, професорові Львівського університету і науковому керівникові кандидатської дисертації в Інституті літератури ім. Т. Шевченка Ростиславу Міщуку. Без цих людей і їхньої підтримки моя біографія була би кардинально інакшою.

Найцікавіше з біографії? Я видав декілька книжок есеїстичних, в яких багато біографічного. Я останні 30 років те і роблю, що розповідаю свою історію та історію своєї родини кризь

призму прочитаних книжок.

Книжок у мене не так багато, як на критика, есеїста та літературознавця. Здається 18 і дві книжки перекладів з польської мови. А також понад 30 упорядкованих книжок, які теж вважаю своїми, бо багато доклався, аби видати твори цих авторів, повернути їх в читацьку свідомість. Це книжки Тараса Франка, Василя Стефаника, Юрія Стефаника, Ольги Дучимінської, Михайла Мочульського, Миколи Євшана, Антона Морговського та інші.

Найдорожчою залишається „Замах на міражі“, книжечка есеїв у проєкті „Морена. Журнал одного автора“, який виходив у Львові з ініціативи Богдана Смоляка і Олександра Гордона. Також дві книжечки, видані 2021 року – „3 книги живих“ і „25 монологів про літературу“.

Переклади з польської мови – це поезії Божени Боби-Диги. 2007 року, коли вперше з О. Гордоном потрапив на фестиваль поезії в польську Криницю, познайомився з цією гарною жінкою і талановитою поеткою. Разом із О. Гордоном ми видали пер-

шу її книжечку віршів. Потім я познайомив її з Віктором Мельником. Словом, я був легкий на руку для поширення її віршів в Україні.

– Яка нагорода найпам'ятніша для Вас?

– Дві відзнаки. Перша – ювілейна медала до 200-річчя Шевченка Черкаської обласної ради і обласної адміністрації, яку мені вручила восени 2014 року тодішня голова обласної ради Валентина Коваленко. Друга – відзнака журналіста із Калуша Василя Мороза, який запросив кількох літераторів у школу, де вчився його онук, і вручив мені премію і диплом лавреата літературного фестивалю „Гроно“.

З листопада 2020 року я з приятелями відновив роботу Товариства письменників і журналістів ім. Івана Франка (zareestruвав влітку 2021). Таке Товариство діяло в Галичині з 1925 до 1939 років, серед його керівників були Богдан Лепкий, Василь Стефаник. Андрій Чайківський, Василь Щурат і Роман Купчинський.

За рік роботи ми провели до півсо-

Євген Баран

тні презентацій, зустрічей, вечорів (маємо добре налагоджену співпрацю з обласною бібліотекою ім. Івана Франка), видаємо свої альманахи, беремо участь у відкритті літературних виставок разом із літературним музеєм Прикарпаття.

– Які плани в майбутньому?

– Пляную впорядкувати книжку творів письменника і педагога Дмитра Макогона (1881-1961), батька Ірини Вільде, який довгі роки жив і похований в Івано-Франківську. А там побачу. Буде війна, – піду на війну. Якщо не зброєю, то словом воюватиму.

ПОДОРОЖІ

Палац з села Леськового на Черкащині

Левко Хмельковський

У „Свободі“ 14 січня поміщений репортаж Олександра Вівчарика з села Леськового на Черкащині, де журналісти відвідали забутий і напівзруйнований палац родини Даховських, який Президент України Володимир Зеленський включив до плану відбудови історичних пам'яток.

Історія ж роду Даховських та їхнього палацу й справді давня, бо починається у 1801 році, коли леськівський фільварок купив Мар'ян Даховський гербу Лодзь з Дахова Познанського воєводства у Польщі.

Ще у XVII ст. частина родини переїхала в нинішню Україну і заснувала дві лінії родовету. Казимір Даховський служив у прикордонному відомстві спершу у Варшаві, потім у Житомирі. Мати – Бригіда Моравицька. Син Олександр одружився з Геневефою (Вікіпедія подає – Гоноратою) Грушецькою. Подружжя оселилося в Леськовому, коли палацу ще не було. Його спорудив їхній син Казимір в стилі англійської готики.

Село Леськове, яке у давнину було хутором козака Леська Фариби, разом з іншими селами належало спершу Вишневецьким, а далі фільварки довкола Монастирища були розпродані.

Казимір Даховський у шлюбі з Зофією Збушевською мав чотирьох дітей – три дочки і сина Тадеуша. Саме Тадеуш причетний до перебудови і сучасного вигляду палацу. Він народився в Леськовій 20 травня 1868 року, 30-річним одружився з Марією Володкович, адоптованою сиротою померлих Ярошинських. Вона й вийшла за Тадеуша у 1898 році. Цікаво, що її першим чоловіком був славетний польський письменник 47-річний Генрик Сенкевич, але з ним 19-річна

Палац у Леськовому на початку ХХ ст.

Марія прожила всього кілька днів.

Т. Даховський її пошлюбив й узяв як посаг величезну колекцію творів мистецтва, яку зібрав Костянтин Володкович, а також маєтки Княже і Гродек. Багатством і славою Даховських став конезавод у Леськовому. Сам Тадеуш був учасником і переможцем відомих кінних змагань: спершу в Антонінах, Умані, Ярмолинцях, Проскуріві, Рівному, а потім у Будапешті, Берліні, Львові, Кракові, Варшаві, Відні. Востаннє він вийшов на змагання у Варшаві 1921 року і посів два перших місця.

Тадеуш Даховський вивчав архітектуру в Дрезденській політехніці, що заохотило його до перебудови палацу. Він збудував другу частину

замку – круглі, чотирикутні й шестикутні вежі. На першому й третьому поверхах було по вісім великих заль для ігор, балів, прийому гостей. На другому – дев'ять заль.

Т. Даховський був останнім власником Леськового до 1921 року. У нього і Марії була дочка Гелена (1899-1974), яка вийшла у 1934 році за графа Станіслава Любенського. Т. Даховський помер 16 грудня 1951 року, Марія прожила 91 рік й померла у Франції.

У репортажі є припущення, що на палаці був зображений герб роду Даховських – тюльпан. Насправді гербом роду була „лодзь“ (човен), один з 47 родинних гербів польської шляхти, встановлених 1413 року.

Тадеуш Даховський

ЗИМА/ВЕСНА 2022 р. Родинні заняття та шкільні програми

На заняття потрібно реєструватися заздалегідь: 212.228.0110 x305 або електронною поштою: education@ukrainianmuseum.org
Курси й заняття проводяться в Музеї, хіба що буде вказано інакше. Ваше здоров'я та безпека є нашими головними пріоритетами. Музей дотримується всіх обов'язкових вимог: необхідно носити маски і представити картки вакцинації від "Covid-19" із дійсним посвідченням тотожності. Їжа не дозволена у приміщенні Музею. Відвідайте сторінку "Visitor Information" на нашому вебсайті за деталями.

ПРОГРАМИ ДЛЯ ШКОЛЯРІВ ТА МОЛОДІ

Програми розроблені відповідно до потреб, здібностей та інтересів кожної групи дотримуючи стандартів шкільного навчання міста і штата Нью-Йорк. Матеріали для вчителя доступні за запитом. Детальніше на сайті УМ.

Мистецтво та природа

Ознайомтеся із зображеннями квітів в українському народному мистецтві на виставці. Вивчайте їхнє старовинне символічне значення, поєднайте із ідеєю відродження. Беріть участь у дискусії про важливість відновлення життя після пандемії. Виготуйте виріб із традиційними символами весни та відродження.

Писанка

Пізнавайте значення та символіку писанки. Пізнайтеся з методами створення цих радісних та неповторних символів весни. Створіть свою власну писанку за допомогою старовинної воскової техніки та прикрасьте її чарівними узорами.

Культурні зв'язки

Відкрийте для себе наскільки українське народне мистецтво пов'язане з традиційним мистецтвом інших культур. Учасники зможуть виготовити свій власний об'єкт, що поєднуватиме різні традиції.

Валіза українського імігранта

Дізнайтеся про історію й досвід українських імігрантів в Америці через архівні фотографії, різноманітні предмети з постійної колекції та спогади. Довідайтеся про шлях, яким пройшло багато українців, щоб опинитися в Нью-Йорку, в кварталі Іст Вільдждж, і як вони адаптували свою культуру до вимог нового життя в Америці. Зрозумійте, що формує ідентичність. Зрозумійте, що формує ідентичність.

РОДИННІ ЗАНЯТТЯ

Родинні програми в Українському Музеї пропонують родинам з дітьми віком від 5 до 12 років вивчати українське мистецтво та культуру. Зателефонуйте, щоб зарезервувати місце та долучитися до спільного навчання усією родиною. 7 дол. від особи / для членів УМ 5 дол. від особи. Заняття відбуваються в неділю з 2-ї до 3:30 години через Zoom, хіба що вказано інакше.

30 січня КОЛАЖ: Кола – це ідеальна форма і стали натхненням для творчості Христини Сай. Надихайтесь її роботами й користуючись різними матеріалами створіть свій власний твір.

6 лютого НАРОДНИЙ ЖИВОПИС: Створіть власну версію декорованої тарілки або плитки під впливом традиційної кераміки Гуцульщини.

20 лютого НАРОДНІ ІНСТРУМЕНТИ: Нагода дізнатись про вигляд і звуки українських музичних інструментів і створити свої власні іграшкові інструменти.

6 березня КЕРАМІКА: Спостерігайте за унікальним стилем Слави Геруляк та створіть свій власний керамічний виріб.

Неділя 20 березня та субота 26 березня – заняття в Музеї, 10:30–12:00.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ: ПИСАНКА. Відкрийте для себе символіку й техніку писанкарства й розмалуйте свою чарівну писанку.

15 травня УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ СТРОЇ: Дізнайтеся про різні частини українського традиційного одягу, його регіональні різниці та створіть свій власний виріб.

22 травня УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ: Пориньте у магію українських казок, відтак напишіть і проілюструйте власну книжечку, або книжечку базовану на якомусь персонажі з традиційної казки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

Вступи до програм
включають доступ до
музейних галерій!

This program is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

Мирослав Іллюк...

(Закінчення зі стор. 14)

закінчити, і в 1959 році вступив у Пряшеві на філософський факультет на спеціальність „українська мова та історія“.

– Яким залишився Хуст у ваших спогадах?

– Батько був проти, щоб я вступав до комсомолу. Бо тоді казали, що це пряма дорога до комуністичної партії. І я не вступив. Педагоги у нас були дуже добрі – чимало з Великої України, з Полтавщини. Добре навчали української і російської мови. Остаточо я переїхав до Словаччини у 1959 році. Батько служив у словацькому селі Клокочові, де була знаменита ікона. Це поселення пов'язане з Олександром Духновичем. І віра була останньою ознакою їхньої ідентичності, що проходила дуже крученим шляхом. Наприклад, коли у 1921 році в Михайлівцях засновували словацьку гімназію, то люди не хотіли записуватися, бо казали, що вони – не словаки. Але через те, що український вплив був дуже послаблений, то там укріпився словацький. А Клокочів належав до Михайлівецького округу. Батько навіть написав хроніку церкви.

Далі його призначили благочинним Михайлівецьким і Требішівським – це Верхній Земплін, що примикав до Закарпаття. Тата знали і шанували, бо він був дуже освічений, ерудований. Але ми постійно проживали в Клокочеві до 1968 року, коли почалося навернення до греко-католицизму.

Батько знав історію, бачив, як ішов

процес. Були там і певні фінансові сили, що це заохочували. Зокрема, американський багатий Роман. Спочатку кілька осіб переходили, а потім вони вже агітували інших. Ми вже бачили, що під греко-католицькою ширмою йде словакізація. Цей процес тривав до 1990-их років.

Батько, як побачив, що Михайлівецька єпархія розпадається, пішов на православний богословський факультет викладати історію, старогрецьку та російську мови. Там працював до 1983 року. Жив на факультеті, а як стала наблизитися пенсія, ми купили будинок у Солеварі біля Пряшева. (Колись там жили наші русини-українці). І там закінчив свій земний шлях у 1993 році.

У Словаччині церква фінансується державою, і священники розпечені більше, як на Закарпатті. У Пряшівському університеті існує православний та греко-католицький факультети. Мама була вихована в українському дусі, знала всі закарпатські пісні. Батько під впливом хустської гімназії тримався більше русофільського напрямку. Але не заперечував українства. Не сприймав політичного русинства, яке виникло у 1990-их. Визнавав, що ми є українці, а ті політики лише баламутять народ.

– Як ви входили до нового для вас чехословацького життя?

– Я закінчив школу у Хусті, а складати іспити треба було комбіновано (по-українськи і по-словацьки, бо в складі комісії були й словаки). За півроку досконало мову не вивчиш, але я таки вступив.

На першому курсі ми вчилися в будівлі старої препарандії (духовної

семінарії), де ще Духнович працював. На курсі нас було 25 студентів. Чимало з них – нині відомі особи. Зокрема, дисиденти Павла Мурашко та Михайло Дробняк, які потім сиділи у в'язниці, поет Степан Гостиняк, Петро Гродський, Микола Русинко, Йосип Шандора. Вони і досі радо заходять до мене.

Я був обережніший, бо був і так сином священника і не давав себе втягнути у політику. Павло Мурашко був старший від нас на чотири роки. Мав багатий досвід, приїхав із Праги вчитися до Пряшева. Хотів підтримати місцеве українство.

У 1964 році я закінчив навчання і пішов у КСУТ (Культурна спілка українських трудящих), який потім трансформувався у „Союз русинів-українців Словацької Республіки“. Я два роки пропрацював у відділі культури (видавнича діяльність). Редагував репертуарні збірники, готував читачькі конференції. Тоді були неймовірно жваві обговорення книжок. До Бардієва приїдеш, а там 600 людей у залі! Такі конференції проходили від Гуменщини аж по Стару Любовню.

Мене помітив головний редактор „Нового Життя“ Юрій Дацко. Каже мені: „Ходи, Мирославе, до нас редактором“ А був 1967 рік, політична відлига, Празька весна.

Тоді це ще був тижневик. (За правилами Словацької Республіки, кожна меншина повинна мати бодай тижневик, а ми нині вже тільки дво-тижневик маємо).

Я став речником КСУТу в газеті. У часописі працювало шестеро працівників: Ганна Чаварга, Степан Кочута, Степан Гаула, Юрій Дацко, Михайло Дробняк, Михайло Коц і я.

У найкращий період – у 1967-1969 роки – ми мали 5,600 примірників. Бо якщо взяти наші 250 сіл, тоді це асиміляція не пройшла таким твердим кроком, як нині. Ще українські школи існували. КСУТ забезпечував кожній школі і національному комітету на місцях бодай один примірник газети. Поступово ми створили маленьку Україну, бо мали своє радіо, театр, професійний ансамбль, школу, пресу, культурно-освітню роботу. А тепер нема навіть учителів!

У 1971-1972 році вже йшов процес „нормалізації“, і хтось залишився на посаді, а хтось опинився за ґратами. Заборонили друкувати Михайла Шмайду, Степана Гостиняка, Василя Дацея, Юрія Бачу. З одного боку, давило радянське КГБ, з іншого – чехословацьке ШТБ. Нашу редакцію розкидали, і мене направили у літературно-мистецький журнал „Дукля“. Там працювала Йолана Ровента, родом з Ужгорода, а головним редактором був Федір Ковач. Вона згодом пішла викладати українську мову на факультет, а я там пропрацював редактором від 1972 року по 1991-ий.

Далі настала складна ситуація. Демократизація почалася з того, що голова словацького уряду Ян Чарногурський сказав: „Уявіть собі, що український журнал „Дукля“ виходить накладом тисячу примірників, і держава виділяє на це такі кошти“. А в той час словацький „Культурний живот“ мав значно менше передплатників. (Бувало таке, що ми надсилали тисячу примірників „Дуклі“ тільки в Україну. А загальний тираж доходив до двох тисяч!)

Після відходу з посади головного редактора „Нового життя“ українського письменника Олександра Зозуляка, виконуючим обов'язки призначили мене.

– То виходить, що ви найдовше були головним редактором за всю історію „Нового життя“ – понад двадцять років?

– Так. Але цей період – найскладніший в історії єдиної української газети Словаччини. Закривається мережа українських шкіл. Політичне русинство завдало нам великої шкоди. Нині акцент робимо на культурно-національному житті, наших акціях. На жаль, автура старіє, дедалі більше навантаження лягає на мене, хоча я теж не вічний. Уважно слідкую за тим, що відбувається на Закарпатті. Думками переносимося до вас, переключаємося на ваше сучасне думання.

Тепер виходимо на шести сторінках. Друкуємо до 600-700 примірників, інколи – навіть до 1,000. Передплата коштує 0.40 євро за номер. Читацька аудиторія – українські інтелектуали, найвіданніші українській справі, інтелігенти. Хоча нас передплачують навіть неприятели. Нині у редакції працюю я один. А 20 років тому нас було четверо. А при періоді „нормалізації“ – 12.

– Розкажіть трохи про себе.

– Я люблю історію, мене цікавить, як формуються народи, як вони розвиваються. Моя жінка Катарина – словачка. Маємо одного сина – Мирослава, інженер-конструктор, передплачує „Нове життя“. Тішуся, що внучка ходить до української школи, хоча живе у словацькому середовищі. Мій сват – суддя.

Недавно їздили на Закарпаття. Походили по Хусту, заїхали в Угольський монастир. Ми з сином ходимо до православної церкви у Пряшеві.

Брат мій – підприємець, живе на селі, займається комп'ютерами. Сестра була медсестрою в Гуменному, тепер – у Пряшеві на пенсії. Всі подалися за мною до Пряшева. (Сміється, – авт). Люблю збирати гриби. Походити по лісі – це найкращий відпочинок для мене.

Розмовляв Олександр Гаврош (Ужгород).

Висловлюємо щире подяку всім,
хто щедро та щирозсердечно підтримує

Благодійний Фонд

при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку.
Завдяки Вашій підтримці, ми постачаємо їжу, одяг, медичне обладнання та багато інших необхідних речей тисячам людей в Україні.

Запрошуємо всіх Вас прийти до нашої церкви

св. Івана Хрестителя

в неділю, 6 лютого 2022 року, о 10:00 год. ранку

на подячну Службу Божу за всіх наших жертводавців.

Якщо Ви не зможете приїхати до нашої церкви,
запрошуємо приєднатися до нашої молитви
віртуально через Facebook:

<https://www.facebook.com/watch/St.JohnUkrainianCatholicChurchNewarkNJ/>

Нехай Господь Бог благословить Вас
за Вашу постійну щире підтримку.

Українська Католицька Церква св. Івана Хрестителя
719 Sanford Avenue, Newark, NJ 07106

DNI PRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

Мовний конкурс...

(Закінчення зі стор. 9)

Зараз і вчителі, й учні готуються до другого етапу в травні. Знайшлися і меценати в Італії, які вже зараз готують подарунки для дітей і вчителів.

Цього року таку ж угоду про проведення конкурсу ім. Петра Яцика Ліга українських меценатів підписала з Товариством української культури міста Бендери „Світоч“ у Молдові. А днями до нас озвалися представники української громади Брюселю в Бельгії. В одній з брюсельських шкіл вже також провели конкурс, і ми чекаємо протоколів з іменами переможців.

- Нагородний фонд конкурсу складається з меценатських пожертв. Так задумувалося від самого початку. Знаю, що Ви багато розмірковуєте на теми філософії благодійництва як про явище, метою якого, мабуть, є переінакшити цей недосконалий світ у кращий бік. Знаю, що Ви багато говорили про благодійництво з Михайлом Слабошпицьким, який написав свого часу книжку „Українські меценати“. Є там, до речі, і розділ

про мецената Володимира Загорія. Хто вони – сучасні меценати конкурсу імені Петра Яцика?

- На українських землях у всі віки існувало благодійництво. Перерва була хіба що тоді, коли прийшла радянська влада. Літописи донесли до нас інформацію про десятини від князів на церкви, шпиталі, школи при монастирях. А згодом меценатами були українські гетьмани. Згадаймо того ж Івана Мазепу! А чи постала б Києво-Могилянська академія, якби не було меценатів Гальшки Гулевичівни, Петра Сагайдачного і Петра Могили. І не тільки їх. Я тут можу називати ще десятки імен меценатів, які любили Україну не лише до глибини серця, а насамперед до глибини власної кишені.

Наш конкурс вже 22-ий рік діє на меценатські пожертви багатьох добродійників, починаючи від Петра Яцика і сотень благодійників з Канади, США, Австралії, інших країн світу, а також і з України. Звісно, всіх перерахувати неможливо. Прізвища всіх є на дипломах переможців. Вони традиційно звучать зі сцени, коли ми нагороджуємо дітей. Ми розповідаємо про них у засобах масової інформації. Громада має знати своїх добро-

дійників, людей, які розуміють, що таке державна мова в Україні, розуміють, що нація і мова – поняття нероздільні, і щедро підтримують українську мову своїми коштами.

Для мене одним з яскравих прикладів колективного мецената є Союз українок Австралії. Ця громадська організація нараховує кілька відділень, десятки членкинь. Щороку практично від самого початку вони збирають кошти на наш конкурс. В кожній області України є школярі, студенти чи вчителі, відзначені грошовими нагородами австралійських українок. Цього року вони також надіслали кошти на премії 22-го конкурсу, і навесні ми вручимо їх найкращим знавцям рідної мови, нашим конкурсантам.

Нині дає гроші для нагород і Освітня фундація Петра Яцика (Канада).

І це знаково, що меценати змогли об'єднатися довкола проекту на підтримку української мови, це і є колективним українським меценатством. Наголошу: колективним українським меценатством у всьому світі, де живуть українці. Й іншого такого прикладу я не знаю.

Але не забуваймо. Підтримка буває не лише фінансовою. Не можу не згадати зараз мовного омбудсмена Тараса Кременя, який в оргкомітеті нашого конкурсу і всіляко ним опікується. Павло Гриценко, директор Інституту української мови НАНУ, – незмінний голова журі конкурсу, також член оргкомітету. Можу тут ще називати і називати людей, які підтримують цей проект.

- Яким буде завершення 22-го конкурсу?

- Під час епідемії, під час карантину, коли ми періодично опиняємося в „червоній зоні“, складно говорити про те, де, в якій престижній залі столиці ми нагородимо наших переможців.

Знаємо, що і перший, і другий етапи конкурсу проходили в багатьох регіонах онлайн. Як пройдётиме 26 лютого третій, загальнонаціональний, етап нашого мовного марафону, покищо також ніхто не скаже. Але одне безсумнівно: 22-ий конкурс попри всі труднощі – успішний. А якими будуть урочистості і як ми нагородимо наших переможців – чи на сцені театру імені Івана Франка, чи в іншому приміщенні, чи онлайн – суттєвого значення не має. Головне, що наш конкурс живе, що молодь активно до нього долучається, що в ієрархії її цінностей рідна мова стоїть на чільному місці. Зрештою, наш конкурс – це не просто тестування на знання державної мови, це одна з форм патріотичного виховання і елемент національного будівництва, і він чудово працює на майбутнє.

Наша довідка:

Відомий науковець, підприємець, благодійник Володимир Загорій народився 1951 року на Полтавщині. Доктор фармацевтичних наук (2002), професор (2002), завідувач кафедри промислової, клінічної фармації та клінічної фармакології (з 1997) Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика. Голова Наглядової ради (з 2009) Акціонерного товариства „Фармацевтична фірма „Дарниця“.

МАРІЯ ДРИЧ
 Ліцензований Продавець
 Страхування Життя
MARIA DRICH
 Licensed Life Insurance Agent
 Ukrainian National Assn., Inc.
 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
 Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
 e-mail: mdrich@unainc.org

МИХАЙЛО КОЗЮПА
 Ліцензований Продавець
 Страхування Життя
MICHAEL KOZIUPA
 Licensed Life Insurance Agent
 Ukrainian National Assn., Inc.
 973-723-4387
 mkoziupa@outlook.com

**LAW OFFICES OF
 ZENON B. MASNYJ, ESQ.**
In the East Village since 1983
 Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, divorce, wills and probate (New York matters only).
 (By Appointment Only)
 140 Second Avenue
 New York, NY 10003
 212-477-3002
 zbmasyj@verizon.net
 If 212-477-3002 landline busy, please call 201-247-2413

MONUMENTS
Oblast Memorials Co.
 PO Box 746, Chester, NY 10918
Tel : 845-469-4247
Custom Designed Quality Monuments
 Serving NY/NJ/CT Cemeteries
 e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com
 web site: www.oblastmemorials.com
 BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

VARSHAVSKY MONUMENTS
 1152 Route 10 West, Suite N, Randolph, NJ 07869
862-219-5344
 E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ **МАВЗОЛЕЇ**
 Великий вибір граніту • Індивідуальний дизайн
 Гравірування на граніті • Керамічні фотографії на пам'ятники
 Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

 Ділимося сумною вісткою, що 7 січня 2022 року в м. Stoneham, MA, мирно відійшла у вічність

св. п. Ірена (Петросівська) Степаник

Ірена народилася та виросла в Україні. Була єдиною людиною із свого села, яку прийняли на навчання в Ленінградському університеті. У роки Другої світової війни пережила бльокаду Ленінграда. Вона жила в кількох країнах Європи, перш ніж оселилася в Німеччині. Остаточо Ірена переїхала до Америки, де провела більшу частину свого життя, розділяючи свій час між Нью-Йорком і Массачусетсом.

У Ірени було багато захоплень, включаючи малювання аквареллю, приготування їжі для своєї родини та читання. Вона також була експертом з кросвордів, незважаючи на те, що англійська була другою мовою – однією з п'яти мов, якими вона володіла.

Назавжди залишаться в нашій пам'яті її розповіді, любов до детективних романів і котів, а також її відданість родині. Її сила духа та розповіді залишаться джерелом надхнення для її дітей і онуків.

Ірена була доброю матір'ю Христини Степаник, Ірени Гарві та її чоловіка Джеррі, Олександра Степаника та його дружини Діани Ленренбаум; улюбленою бабусяю Кетрин і Джека Райлі.

Заупокійна св. Літургія була відслужена 20 січня в St. Mary's Catholic Church, Winchester, MA.

Похорон, у нагляді Lynch-Cantillon Funeral Home, відбувся на Wildwood Cemetery, Winchester, MA.

Пожертви в пам'ять Ірени можна скласти на UNICEF Ukraine, вул. Інститутська 28, Київ, 01021 Ukraine.

Вічна їй пам'ять!

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Костянтин Острозький похований у Лаврі

Георгій Лук'янчук

Київ. – В Успенському соборі Києво-Печерської лаври відкрито першу чергу відтвореного надгробного пам'ятника видатному державному та військовому діячеві українського та литовського народів князю Костянтину Острозькому.

Реставрація пам'ятника завершилась до 30-річчя відновлення Незалежності України спільними зусиллями Литви та України. Урочисте відкриття пам'ятника відбувалося за участю Президента Литви Гітанаса Науседи, який наголосив: „Сьогодні в нашій пам'яті князь залишився як переможець у битві під Оршею 1514 року. Саме ця перемога зупинила в той час експансію Москви і приборкала її амбіції. Тріумф Костянтина Острозького став не тільки попередженням про загрозу європейській цивілізації, що походила зі сходу, а й переконливим доказом того, що цю загрозу можна подолати“.

Міністр культури Олександр Ткаченко представляв українську владу на заході. Участь у відкритті взяли представники Литовсько-польсько-української бригади, яка носить ім'я Великого гетьмана Костянтина Острозького, на чолі з командиром Дмитром Братішком.

Другий етап проекту, ініційовано-

го у 2014 році, передбачає складні реставраційні роботи декорацій залі собору, де на історичному місці встановлено скульптуру одного з найщедріших меценатів Києво-Печерської лаври, котрий брав участь у відновленні Успенського собору після руйнівного нападу 1482 року. Коштом князя було відреставровано та поновлено настінні розписи, виго-

Портрет К. Острозького, зброя та лицарський обладунок часів Битви під Оршею, представлені на виставці „Князі Острозькі: європейський вимір української історії“ в Києво-Печерському заповіднику.

Президент Литовської Республіки Гітанас Науседа з дружиною Діаною та Міністр культури України Олександр Ткаченко. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Відновлений надгробний пам'ятник Великому князю Острозькому.

Скульптори Олес Сидорук (ліворуч) і Борис Крилов у своїй майстерні.

Німеччина...

(Закінчення зі стор. 7)

ворогом номер 2 для України.

Згадаймо: з 1941 року по 1944 рік німці спустошували Україну, вбиваючи мільйони невинних людей. У 2008 році на саміті НАТО в Букарешті Німеччина заблюкувала План дій України щодо членства. Можливо, доведеться звести рахунки, але українці сподіваються, що колись Німеччина проведе політику, засновану на моральних принципах та повазі – принаймні територіальної недоторканості та суверенітету своїх сусідів у Європі.

Президент Байден провів не дуже вдалий тиждень у зовнішній політиці. На своїй прес-конференції за підсумками року він роздумував трохи хаотично і запропонував суперечливі

та заплутані відповіді на багато запитань, що призвели до заяви багатьох його прихильників про те, що жоден президент, і особливо той, кому виповнилося 79 років, не повинен проводити двогодинну прес-конференцію. Його слова про те, що дозволяє Путінові хіба невелике вторгнення в Україну, змусила Білий дім і самого президента негайно відмовитися від своєї заяви. Якщо до цього додати поведінку Німеччини, яку вона демонструвала всупереч поступку Президента США щодо Північного Поток 2, то тиждень президента Байдена виглядає ще гіршим.

Тим не менш, протягом останнього року Сполучені Штати активно підтримували Україну. Лише минулого тижня Держсекретар Блінкен зупинився в Києві, щоб зустрітися з президентом Володимиром Зелен-

товлено новий іконостас, прибудовано каплицю Іоана Богослова.

К. Острозький, династія якого презентує спільний для українського і литовського народів період, коли Україна та Литва були об'єднані в одну державу – Велике князівство Литовське, – один із найславніших полководців Європи XVI ст. Діач, який мав титули віленського каштеляна, маршалка Волинської землі, луцького, вінницького, брацлавського і звенигородського старости, за свою військову кар'єру провів понад 30 битв і зазнав поразки лише у двох.

У вересні 1514 року об'єднані війська під керівництвом гетьмана К. Острозького в битві під Оршею здобули велику перемогу над москов-

ським військом. Під його булавою союзне військо розгромило 40-тисячне військо Московського князівства.

К. Острозький згідно із заповітом був похований в Успенському соборі лаври 24 вересня 1530 року. На замовлення сина, київського воєводи Василя-Костянтина Острозького, у 1579 році було встановлено надгробний пам'ятник з біло-рожевого мрамору. Пам'ятник зруйнували разом із собором у 1941 році, коли більшовики висадили його у повітря. Авторами проекту відновленого надгробка стали скульптори Олес Сидорук і Борис Крилов, а також професор, завідувач катедри Вільнюської академії мистецтв Арунас Сакалаускас.

ським, і в Женеві, щоб зустрітися з міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим. Останній лукаво запевнив міністра США, що Росія не плянує вторгнутися в Україну. На жаль, що б не сталося, довіра до С. Лаврова дуже сумнівна. Погрози також є актами агресії, і покарання мають бути виділені.

Що потрібно зробити, так це продовжувати озброювати Україну всіма членами НАТО (Президент Байден чітко заявив, що Сполучені Штати надали Україні понад 600 мільйонів військової допомоги протягом його першого року), зміцнити війська та арсенал на східних кордонах НАТО та розпочати щонайменше нові та цілеспрямовані санкції. Цю думку висловили більше ніж один військовий генерал США та НАТО у відставці та принаймні один колишній посол США в Україні. Чесно кажучи, поча-

ток припинення доступу Росії до SWIFT — це не проста процедура і процес не одночасний. Це стурбувало б Москву, посылаючи дуже переконливий сигнал про те, що її нинішня поведінка, навіть якщо не вторгнення, а тільки погрози, є все одно неприйнятною.

Нарешті, з причин, відомих хіба лише МЗС України та її Постійному представництву при ООН, цей міжнародний форум, тобто ООН, був абсолютно бездіяльним у цьому питанні. ООН має бути залучена. Російська агресія на кордоні України – це не просто українська чи європейська справа, а глобальна. Так треба до неї відноситись. Напевне вона перекреслить відносний світовий мир і спокій. Треба діяти.

Аскольд С. Лозинський
Нью-Йорк

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 9 січня 2022 року
відійшов з цього світу

Дійсний член НТШ-А

св. п. Осип Данко

бібліограф, культурно-громадський діяч

народжений 12 серпня 1922 року
у селі Тростник на Закарпатті.

Навчався

в гімназіях Берегова, Хусту та Праги;
Карловому університеті (Прага);
Колумбійському університеті (1957).

Працював

у бібліотеці Єйльського університету (1962–1989),
очолював Славистичний відділ.

Автор наукових розвідок про Закарпаття, бібліографічних
довідників та статей на темах культури та громадського життя в
«Сучасності», «Українських Вістях», «Свободі» та «Народній Волі».

Співзасновник та заступник голови
Комісії Зв'язку й Інформації закарпатських українців в діаспорі.

Друзям, колегам і рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 22 листопада 2021 року
відійшов з цього світу

Член-кореспондент НТШ-А
Член Управи НТШ-А (2000-2009)

св. п.

д-р Юрій Ігор Павлічко

фінансист, пластовий діяч, філателіст

народжений 26 жовтня 1950 року
в місті Рочестер.

Навчався:

в коледжі Джона Фішера (1972);
Фордгамському університеті (1974);
Докторат здобув у Фордгамському університеті (1989)

Працював:

Виконавчим директором Американського Інституту Банківської
Справи (American Institute of Banking of Greater New York)

Належав

до Наглядової Ради St. Basil College, Stamford, Connecticut,
а також до Beta Gamma Sigma, Phi Alpha Theta.

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 16 грудня 2021 року
відійшов з цього світу

Член НТШ-А

св. п. Роман Ференцевич

журналіст

народжений 23 травня 1930 року у Львові

Навчався:

у Львівській Академічній гімназії;
Коледжі св. Петра (St. Peter's College, сьогодні St. Peter's University)
в Нью-Джерзі.

Працював:

у друкарні видавництва УНС «Свобода»;
Редактором українського відділу «Голосу Америки».

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 5 січня 2022 року
відійшов з цього світу

Член НТШ-А

св. п. Атанас Кобрин

громадський та ветеранський діяч, журналіст, адміністратор

народжений 8 березня 1928 року
в селі Воля Якубова Дрогобицького повіту.

Навчався:

в Українському Вільному Університеті (Мюнхен);
Університеті Боффало (1959);
Університеті Наяґара (1971).

Працював:

Адміністратором міських і стейтових програм опіки в Боффало
та Стетен Айленді.

Належав

до Українських Американських Ветеранів (УАВ),
Шкільної Ради УККА.

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

**UNION FUNERAL HOME
LYTWYN & GRILLO**

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Федеральна Кредитна Спілка СУМА пропонує електронну послугу отримання оплати та виставлення рахунків клієнтам для малого та мікробізнесу

Без щомісячних платежів

Простий і дешевий спосіб прийняття до оплати пластикових карток та прямих банківських платежів

Дозволяє відповідати «Так, звичайно» на такі запитання, як «Чи приймаєте ви кредитні картки? Мені хотілось би отримати карткові бонуси за оплату!»

Професійні рахунки та кошториси за лічені секунди

Проста для перегляду цифрова платіжна панель

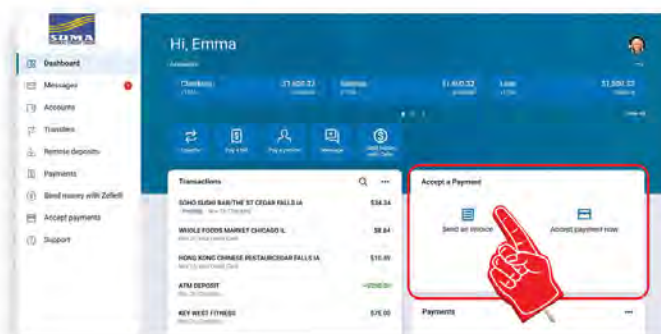
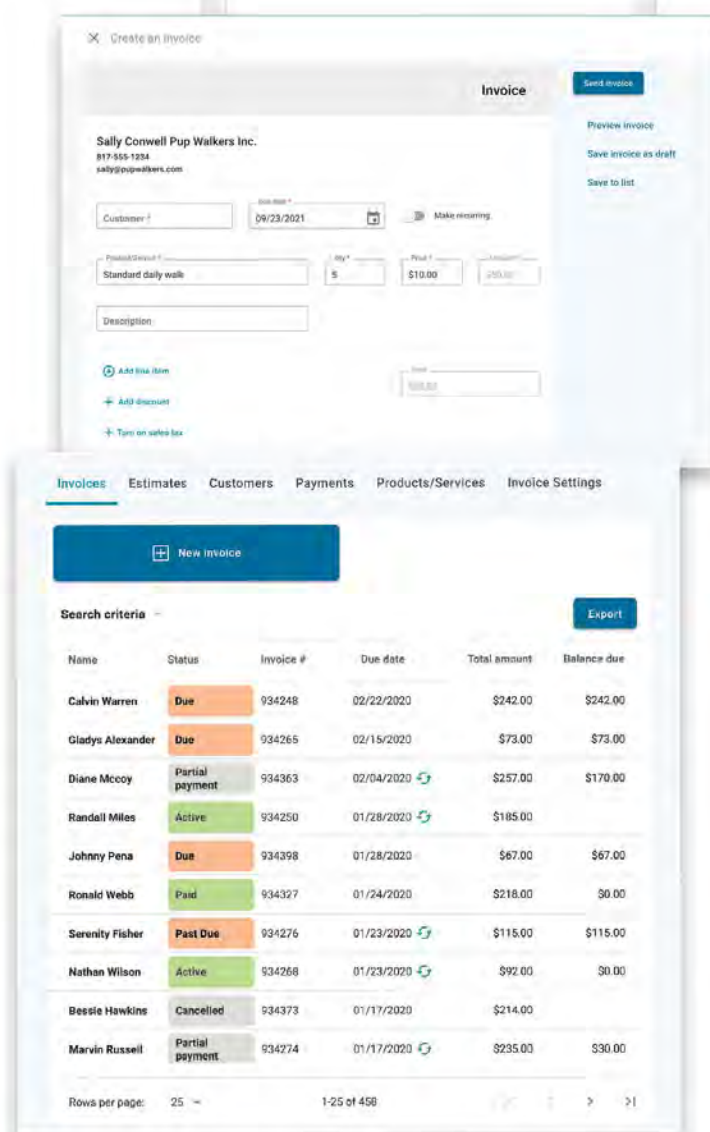
Поширюйте лінк, щоб ваші клієнти могли платити будь-де

Поширюйте скрізь, де ви спілкуєтеся зі своїми клієнтами: через SMS, електронну пошту, веб-сайт, соціальні мережі та навіть QR-коди в магазині

Найнижчі відсотки за транзакцію і без додаткової комісії

Платежі надходять безпосередньо до вашого рахунку у СУМА

Усе обробляється через ваш комп'ютер або мобільний додаток

www.sumafcu.org
memberservice@sumafcu.org

Скануйте для отримання додаткової інформації або задзвоніть, щоб дізнатися, як СУМА може допомогти вашому бізнесу

Головне Бюро:
 125 Corporate Blvd.
 Yonkers, NY 10701
 P: 914.220.4900
 F: 914.220.4090

Філія у Спрінг Вали:
 16 Twin Ave.
 Spring Valley, NY 10977
 P: 845.356.0087
 F: 845.356.5335

Філія у Стенфорд:
 125 39 Clovelly Rd.
 Stamford, CT 06902
 P: 203.969.0498
 F: 203.316.8246

Філія у Нью-Гейвен:
 555 George St.
 New Haven, CT 06511
 P: 203.785.8805
 F: 203.785.8677